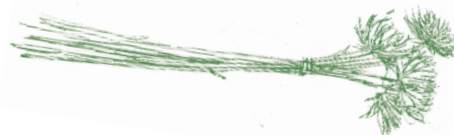
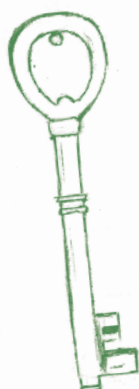

Poslední věci člověka

**Zrušení úlevy
od poplatku
za odpad**

4

**Na návštěvě
v Busturii
a Essenu**

8

**Trnitá cesta
k vysněnému
zahradnictví**

23

1
Zámecká brána a přilehlé zdi se během léta dočkaly rekonstrukce. Před dokončením je i oprava kapličky na pěší zóně, kde bude ještě upravena zeleň v jejím blízkém okolí.

2
Na školní zahradě přibyl nový herní prvek. Lanovou prolézačku, na jejíž pořízení zčásti přispěla nadace Velux, využívají děti z družiny i žáci při hodinách tělesné výchovy.

3
V sobotu 21. září se konal druhý ročník sousedských slavností Zažit Hrádo jinak. Návštěvníci si mimo jiné mohli prohlédnout výstavu o zmizelých hradištských budovách.

4
Na sobotu 21. září byl odložen termín konání tradičního country festivalu, který pořádá Kultura Posázaví a Povltaví, a to z důvodu nebezpečí povodní po vydatných deštích.

5
V sobotu 5. října se zaplnil společenský sál dětmi, rodiči a prarodiči, aby si užili divadelní představení souboru Láryfáry, který zahrál veselou Cirkusáckou pohádku.

6
V pátek 11. října připravili složky IZS pro žáky místní školy ukázkou zásahu u dopravní nehody s vyproštěním osob, hašením požáru vozidla nebo ukázkou práce policejního oddělení kynologie.

7
V sobotu 12. října se po roce konalo vítání občánků. Od loňského podzimu se narodilo 14 dětí, ve vyrovnaném počtu kluků a holek. Slavnostního aktu se zúčastnilo deset z nich.

8
SDH Pikovice a občerstvení Pikovický přístav poprvé uspořádali v sobotu 24. října 2024 pikovické dušičky. Návštěvníci si mimo jiné mohli zkusit zahrát šachy se smrtí.

Milé čtenářky, milí čtenáři,

nedávne pátrání v rodinné historii mne přimělo přemýšlet nad těmi, kteří nás předešli. Jací to byli lidé? Kdo a co si o nich pamatujeme? Byli to hodní lidé? Jaký žili život? Co zůstane po nás a co si budou naši potomci pamatovat za dvě, tři generace?

Poslední věci člověka nejsou právě veselé téma, ale při přípravě tohoto čísla se ukázalo, že může být velmi inspirativní. V tomto čísle se dočtete o tom, jak pokračují plány a přípravy hřbitova, nebo o tom, že rozloučení s našimi blízkými nemusí proběhnout jen jako pohřeb v krematoriu. Nejen dušičkové vazby, ale květiny všeho druhu a jejich aranžování jsou velkou láskou zahradnice Danuše Dobešové. Čtení o davelském i štěchovickém hřbitově a ještě mnoho dalšího najdete na následujících stránkách.

A jako milá aktualita jedno téma úplně současné. V letošním roce byl v soutěži o nejlepší obecní zpravodaj oceněn ten náš jako nejlepší v kategorii menších obcí za rok 2023 v konkurenci skoro dvou set soutěžících. Je to největším dílem práce šéfredaktorky Lucie Haškové, které patří velký dík za spoustu práce, kterou mu už roky věnuje. Je to skvělá vizitka pro naši obec a povzbuzení do další práce. Děkujeme všem, kteří se na jeho přípravě podílejí, nejen přispěvatelům, ale také grafikovi, jehož práci porota ocenila.

Přicházíme s dušičkovým vydáním sice trochu s křížkem po funusu, ale věříme, že vás, stejně jako porotu soutěže, zaujme.

Hana Hradilová

Obsah 3 – 2024

Zprávy z obce

Zrušení úlevy od poplatku za odpad	4
Co přinesl participativní rozpočet	4
Kam jsme se posunuli na cestě k novému centru	5
Z jednání zastupitelstva obce	6
Rekonstrukce štěchovického mostu se dotýká nás všech	7

Partnerství

Na návštěvě v Busturii a v Essenu	8
-----------------------------------	---

Zprávy z obce

Likvidace Bordelis nigra č. 2	9
Odchyt toulavých psů je nově zpoplatněn	9

Téma: Poslední věci člověka

Když přemýšlíme o tom, co bude potom	10
Hřbitov ve vnitřním spojení s kostelem	12
Co prozrazují náhrobky davelského hřbitova	13
Návrh prvního hradištského hřbitova	15

Rozhovor

Obřad rozloučení pomáhá léčit zármutek	16
--	----

Společenská kronika

Vzpomínka na manžele Melichárkovy	19
Vítání občánků 12. října	19

Škola / školka

Co přinese nový školní rok	20
Jak děti prožívají své první dny ve školce	21

Hradištský talent

Závodnice v kolečkovém rychlobruslení	22
---------------------------------------	----

Knihovna

Všechno, co potřebujete vědět o místní knihovně	24
Nová kniha se věnuje Svatojánským proudům	25
Jak se žilo ve Štěchovicích	25

Lidé

Trnitá cesta k vysněnému zahradnictví	26
Báseň od čtenářky Zpravodaje	27

Spolky

Zahrádkáři půjdou vlastní cestou	28
Jaký byl druhý ročník Zažit Hrádo jinak	29

Hasiči

Počet výjezdů hasičů významně vzrostl	30
---------------------------------------	----

Společenská kronika

Setkání jubilantů v přátelské atmosféře	31
---	----

Soutěž o nejlepší zpravodaj roku 2023 vyhrála obec Hradištko. Cenu si převzali členové redakce 4. července na Velehradě u příležitosti Dnů lidí dobré vůle. Porotu zaujala hlavně

pěkná a čistá grafika. Soutěž vyhláší Civipolis, o.p.s., Katedra politologie FF UP v Olomouci, Sdružení místních samospráv ČR a Angelus Aureus, o.p.s.

Zpravodaj obce Hradištko 3 – 2024. Vychází 6. prosince 2024. Vydává obec Hradištko pro obyvatele a rekreaty Hradištska, Brunšova, Pikovic a Rajchardova. Evidence MK ČR E 17527.

Náklad: 1 400 výtisků – zdarma. Distribuce: Česká pošta. Tisk: Tiskap, s.r.o. Redakční rada: Lucie Hašková, Mgr. Hana Hradilová, Bc. Rudolf Zděnek, Mgr. Klára Budilová, PhDr. Květa Šubrtová, Zdeněk Prošek.

Grafická úprava: Ondřej Kahánek. Ilustrace: Barbora Burianová. Adresa vydavatele a redakce: Obecní úřad Hradištko, Ve Dvoře 1, Hradištko. IČ: 00241245. E-mail: redakce@hradistko.cz.

V elektronické podobě je Zpravodaj na adrese: www.hradistko.cz. Uzávěrka příštího čísla je 20. února 2025.

Zrušení úlevy od poplatku za odpad

Ministerstvo vnitra pozastavilo účinnost části obecní vyhlášky o místním poplatku za odpad. Rádi bychom vysvětlili, co přesně ministerstvo rozporuje a proč se obec proti tomuto výroku odvolává a trvá na své argumentaci.

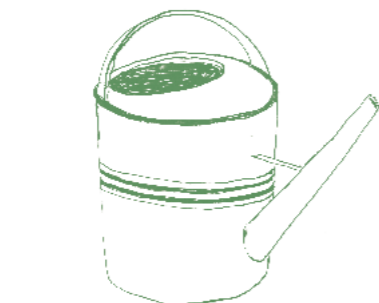
Obecně závazná vyhláška (OZV) obce Hradištko č. 4/2023, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství v čl. 4 odst. 1 stanovuje sazbu poplatku ve výši 1 200 Kč; následně v čl. 6 odst. 3 obec poskytuje úlevu od poplatku ve výši 400 Kč osobě, které poplatková povinnost vznikla z důvodu přihlášení v obci. V praxi to např. znamená, že osoba s trvalým pobytem v obci hradila 800 Kč/rok a za objekt, kde není k trvalému pobytu nikdo přihlášen, byl poplatek ve výši 1 200 Kč/rok.

Ministerstvo vnitra (MV), jako dozorný a kontrolní orgán, zahájilo správní řízení ve věci pozastavení účinnosti čl. 6 odst. 3 uvedené OZV pro možný rozpor se zákonem a svým rozhodnutím ze dne 3. října 2024 účinnost čl. 6 odst. 3 uvedené OZV pozastavilo.

Zrušení úlevy

V důsledku vydaného rozhodnutí MV došlo datem doručení, tedy 7. října 2024, ke zrušení možnosti poskytovat úlevu ve výši 400 Kč pro osoby přihlášené v obci Hradištko. Znamená to tedy, že pokud nebyl místní poplatek za odpad, splatný 31. března 2024, k 7. říjnu 2024 uhrazen, je poplatník povinen uhradit plnou výši poplatku (1 200 Kč) bez uvedené úlevy. Rozhodnutí nepůsobí zpětně, tudíž po těch, kteří poplatek uhradili ve snížené výši, nebude požadována žádná další úhrada.

Zastupitelstvo je toho názoru, že při stanovení úlevy nepřekročilo zákonné meze, pouze převzalo mechanismus, který je zakotven v zák. 541/2020 Sb., o odpadech, dle kterého obec uplatňuje při ukládání odpadů na skládku výhodnější sazbu (slevu) dle počtu osob přihlášených v obci.

Obec má svá specifika

Situace v naší obci je navíc specifická polohou a historickými okolnostmi. Vyznačuje se tím, že na území obce se stovky osob zdržují po celý rok či jeho převážnou část, a to v nemovitostech, v nichž není nikdo přihlášen. Nebývá také ničím výjimečné, že zde žije celá rodina a z nejrůznějších důvodů jsou však přihlášení k trvalému pobytu právě v Praze, a tudíž hradí poplatek jen za jednu osobu (vlastníka nemovitosti).

Jsme přesvědčeni, že zavedením úlevy nezpůsobujeme nespravedlnost či nerovnost, naopak usilujeme o napravení nespravedlnosti a nerovnosti generované zákonem a konkrétní situací v naší obci. Například k obecně závazné vyhlášce obce z roku 2013 zaujalo MV stanovisko, že není v rozporu se zákonem, při tom v této OZV byla uvedena tatáž úleva, jako je tomu nyní v napadené vyhlášce.

Proto obec podala v rámci správního řízení obsáhlou protiargumentaci a nyní očekáváme další kroky ze strany MV.

Z důvodu napadené úlevy pro skupinu poplatníků, je pro rok 2025 výše poplatku za odpad pro všechny občany 1 200 Kč, jak na osobu, tak pro objekt bez trvalého pobytu. Stále doufáme, že Ústavní soud rozhodne ve prospěch obce, a proto bude termín splatnosti poplatku až na konci roku 2025, kdy by již mohlo být známo rozhodnutí soudu a tedy i možnost poskytnutí úlevy. Pokud soud dopadne v neprospěch obce, budeme hledat jinou cestu finanční kompenzace.

Radka Svobodová
starostka

Co přinesl participativní rozpočet

Do druhého ročníku participativního rozpočtu „Hradištko společně“ bylo přihlášeno třináct projektů. Komise posoudila jejich proveditelnost a jako realizovatelné vyhodnotila osm z nich. Do hlasování o vítězném projektu se zapojilo 465 občanů.

Nejvíce nápadů se věnovalo rozšíření nabídky venkovních volnočasových aktivit – venkovní posilovna, discgolf a pétanque. Další návrhy se týkaly zvýšení atraktivity jednotlivých míst v obci – kvetoucí louka, osvětlení na návsi u studny, revitalizace autobusové zastávky nebo umístění čistě estetického prvku v podobě obrů židle. Velmi užitečným záměrem bylo umístění automatizovaných externích defibrilátorů na veřejně dostupných místech.

Na základě výsledků hlasování hodnotící komise doporučila zastupitelstvu realizovat vítězný projekt, kterým se stala venkovní obecní posilovna v Pikovicích za částku 199 980 Kč. Protože objem financí určených pro participativní rozpočet je 300 000 Kč, rozhodli zastupitelé také o realizaci revitalizace autobusové zastávky u rybníčku s tím, že obec dofinancuje projekt z obecního rozpočtu ve výši 99 360 Kč. Zastupitelům se líbil také návrh na pořízení defibrilátorů, který se umístil na 3. místě, proto se rozhodli zakoupit jeden z obecního rozpočtu.

Děkujeme všem za skvělé nápady na vylepšení veřejného prostoru v naší obci a těšíme se zase na příští ročník.

Lucie Hašková
mistostarostka

Kam jsme se posunuli na cestě k novému centru

Území v centru obce určené k rozvoji je natolik obrovské (11 hektarů) a těžko uchopitelné, a zároveň úzce navázané na řadu dalších obecních částí i potřeb, že jsme si na začátku procesu připadali poněkud zavaleni a ztraceni. Nechali jsme se tedy inspirovat příklady dobré praxe.

Se starostkou a místostarostkou jsme absolvovali sérii výletů a schůzek s lidmi, kteří mají ve velení veřejného prostoru zkušenosti. Inspirativní byl výlet do Litomyšle, která je chápána jako jeden z vůbec nejlepších příkladů mimořádně kvalitního rozvoje města po roce 1989. Sešli jsme se s vedením města i tamním vedoucím odboru investic. Na doporučení našeho obecního konzultanta v oblasti proměny centra jsme se setkali i s dalšími městskými architekty, například z Dolních Břežan nebo Kolína.

Během těchto schůzek se nám ujasnil a stále ujasňuje další postup. Shodli jsme

se, že velkou prioritou pro obec má širší veřejné prostranství v okolí zámku a část hospodářské U-budovy, ve které je nyní společenský sál. Tato místa by měla být prvními k obnově. Zároveň je nemožné opravit část „účka“ bez existence plánu, jak bude jednou využité celé centrum. Nakonec jsme zadali třem zkušeným architektonickým týmům (dvěma místním a jednomu přespolnímu) zakázku na urbanistické rozvržení širšího centra Hradištko.

Zpracované analýzy a studie

Pro potřeby zadání těchto i budoucích studií slouží i nově vypracované analýzy – urbanisticko-ekonomická a dopravní. První jmenovaná nám poskytla velmi užitečný variantní pohled na finanční náročnost kompletní obnovy centra. Tento podklad nám pomohl stanovit si v přiměřeném časovém horizontu 5–10 let reálné cíle. Dopravní studie obsahuje mimo jiné přehled pohybu chodců, analýzu autobusové dopravy včetně prověření možností otáčení autobusů,

výhodných pozic zastávek a parkování v centru obce.

S vyhodnocením zadaných studií koncepce centra nám pomohou nezávislí odborníci – obecní architekti z Dolních Břežan, Kolína a Týna nad Vltavou A. Šlapetová, D. Mateáško a V. Čihák. Porota složená z těchto odborníků a zástupců naší obce vybere nejvhodnější variantu, která bude důležitým podkladem pro zadání projektů na konkrétní stavby nebo veřejné prostory, kterými chceme začít, a to je část pravého křídla U-budovy (bývalý obchod), veřejné prostranství v okolí zámku a výstavba nové školní kuchyně a jídelny v areálu školy. Už teď připravujeme zadání pro přípravu těchto projektů.

Markéta Šafránková
komise pro rozvoj obce

Se svými dotazy a připomínkami se můžete obrátit na:

safrankova@hradistko.cz

Z jednání zastupitelstva obce

Zastupitelstvo obce schválilo:

- Bezúplatné nabytí pozemku parc. č. 351/46 o výměře 9 938 m², který se nachází v části obce Hradištko a je na něm umístěna rozsáhlá místní účelová komunikace, která vede ulicemi Tiskářská a Malá Podkova a zalesněnou lokalitou Špička sloužící veřejnému užívání a v části tvoří přístup k rodinným domům a rekreačním objektům.

- Záměr směny a uzavření směnné smlouvy týkající se pozemků parc. č. 851/3, parc. č. 490/8 a parc. č. 490/4 ve vlastnictví obce Hradištko a pozemků parc. č. 467/26, parc. č. 490/12, parc. č. 474/31 a parc. č. 490/13. Jedná se o pozemky podél komunikace K Sekance a Na Hradcích a jsou směňovány za účelem narovnání evidenčního a skutečného průběhu komunikace, scelení ploch a výsadby aleje.

- Výsledek hodnocení nabídek a pořadí nabídek výběrového řízení zadávaného

jako veřejná zakázka malého rozsahu pod názvem „Vybavení společenského sálu“. Jako první nabídka byla komisí vybrána společnost Divadelní služby Plzeň spol. s.r.o. s nabídkovou cenou 808 765,57 Kč vč. DPH.

- Přijetí dotace z rozpočtu Středočeského kraje ze Středočeského Fondu kultury a obnovy památek a uzavření smlouvy se Středočeským krajem o poskytnutí dotace ve výši 400 000 Kč na projekt „Oprava brány a ohradní zdi zámecského dvora v areálu zámku Hradištko“.

- Přijetí dotace z rozpočtu Středočeského kraje ze Středočeského Fondu podpory dobrovolných hasičů a složek IZS a uzavření smlouvy se Středočeským krajem o poskytnutí dotace ve výši 73 358 Kč na projekt „Nákup zásahové obuvi pro členy JSDH Hradištko“.

- Finanční podporu z rozpočtu obce Hradištko na realizaci vybraných projektů přihlášených do participativního rozpočtu „Hradištko společně“, o jejichž pořadí rozhodlo veřejné hlasování. Jedná se o projekt „Venkovní obecní posilovna v Pikovicích“ a projekt „Revitalizace zastávky autobusu U Rybníčku“, který bude dofinancován z rozpočtu obce ve výši 99 360 Kč.

- Akci „Zateplení objektu fotbalových kabin Tělovýchovné jednoty Slovan Hradištko, z.s. včetně výměny střešní krytiny“ s využitím dotačního programu „Kabina 2024“ a použití finančních prostředků z rozpočtu obce pro dofinancování 10% podílu žadatele (max. 150 000 Kč) z celkových způsobilých výdajů akce.

- Ukončení členství v dobrovolném svazku obcí Posázavský vodovod.

Zastupitelstvo vzalo na vědomí:

- Informaci místostarostky obce o získané dotaci ze Státního zemědělského intervenčního fondu prostřednictvím MAS

Posázaví na vybavení společenského sálu Hradištka ve výši 518 364 Kč.

- Přijetí dotace z programu Ministerstva pro místní rozvoj 11755 – Podpora územně plánovacích činností obcí 2023+ ve výši 470 000 Kč na projekt „Územní plán obce Hradištko“.

- Informaci starostky obce o zařazení akce „Dálkový odečet vodoměrů v obci Hradištko“ do Návrhu akcí k financování za spoluúčasti Ministerstva zemědělství ČR. Projekt je realizován v rámci programu na Podporu opatření pro zmírnění negativních dopadů sucha nedostatku vody (Smart Metering) a předpokládaná výše dotace je 2 338 tisíc Kč z celkových nákladů akce ve výši 5 940 tis. Kč. Rozhodnutí o poskytnutí dotace stanovující její přesnou výši bude vydáno na základě výsledku výběrového řízení.

- Informaci starostky obce o jmenování nové školské rady ve složení Lucie Hašková za zřizovatele, Miloslava Petráškovu za rodiče a Moniku Haškovou za pedagogy na funkční období od 1. 8. 2024 do 31. 7. 2027

Zastupitelstvo nesouhlasí:

- Se závěry Ministerstva vnitra k pozastavení Obecně závazné vyhlášky obce Hradištka č. 4/2023 o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství a pověřuje starostku obce zasláním prostřednictvím advokáta nesouhlasného vyjádření k závěrům Ministerstva vnitra v rámci řízení k pozastavení této obecně závazné vyhlášky.

Kompletní znění usnesení najdete na:

www.hradistko.cz/samo-sprava/dokumenty-zastupitelstva

Rekonstrukce štěchovického mostu se dotýká nás všech

Nejen já, ale i ostatní zastupitelé obce jsme si vědomi toho, jaké komplikace občanům přináší rekonstrukce štěchovického mostu a že posunutí termínu dokončení způsobilo oprávněné rozhořčení.

Od roku 2019, kdy se začala rekonstrukce připravovat, intenzivně jednáme se Středočeským krajem, Krajskou správou a údržbou silnic a projektanty stavby. Snažili jsme se uplatnit požadavky, které by zmírnily dopady uzavírky. Díky naší iniciativě se povedlo zřídit stanoviště záchranné služby, jejíž dostupnost nikdo neřešil. Díky pohotovostním službám dobrovolných hasičů z Hradištka i z Pikovic je i po omezení průjezdu mostu v Kamenném Přívoze zajištěn včasný příjezd hasičů.

Uplatňujeme také požadavky, s nimiž se občané pravidelně obracejí na obecní úřad nebo zastupitele. Ty požadavky, na které nereflexuje Zhotovitel nebo Investor, se v rámci možností snažíme zajistit sami, např. osvětlení mostu pro bezpečný pěší průchod ve večerních a nočních hodinách nebo lavičky a přístřešek na zastávce na Brunšově.

Aktivně zjišťujeme informace o dopravních omezeních na objízdných komunikacích, abychom je s předstihem sdělili občanům, protože Správa a údržba silnic Středočeského kraje informuje pouze ty obce, jichž se opravy bezprostředně dotýkají.

Při plánování kyvadlové autobusové dopravy mezi Brunšovem a Pikovicemi jsme požadovali, aby autobusy navazovaly na vlaky, po zprovoznění přívozu zase jeho návaznost na linku 338. V další úpravě jízdního řádu přívozu, spočívající ve zvýšení frekvence jízd, se snažíme najít kompromis bez dopadu na nastavené vazby.

Na železnici vyhověl dopravce našemu požadavku na prodloužení vlakového spoje zajišťujícího dopravu v Krhanicích po dobu výluky. V jízdním řádu tak přibyl vlakový spoj v 8.12 ve směru do Davle, který však od září, za standardního provozu, nelze na jednokolejně trati do jízdního řádu zařadit.

Pravidelně se účastníme kontrolních dnů a požadujeme po investorech a zhotoviteli informace o průběhu stavby, kterých bychom mohli následně předat občanům. Na náš tlak slíbili sdělit termín dokončení. Nakonec jsme se dočkali jen vágní informace – jaro 2025. I my jsme rozladěni z toho, že nemůžeme občanům poskytnout uspokojivější sdělení. Nejsme ani vlastníkem mostu, ani investorem, tudíž máme jen malý vliv na průběh stavby.

V druhé polovině listopadu jsem se setkala s hejtmankou Středočeského kraje Petrou Peckovou. Zrekapitulovala jsem jí celou situaci okolo rekonstrukce mostu a problémy, které nám přináší. Přislíbila pověřit nového náměstka pro oblast silniční dopravy, aby prošetřil celou situaci. Právě Středočeskému kraji přísluší kontrola provádění stavby a počtu zaměstnanců, nikoli nám.

Ubezpečuji vás, že situace kolem mostu nám není lhostejná. Také provozu obce se dotýká velkou měrou a přináší zvýšené náklady ve všech oblastech. A tak i my si přejeme jediné, aby byl most co nejdříve zprovozněn.

Radka Svobodová
starostka

Na návštěvě v Busturii a v Essenu

V letošním roce jsme navštívili obě naše partnerská města a posílili vzájemné přátelské vazby. Obě návštěvy probíhaly na oficiální úrovni, například účasti při pietních aktech, ale zbylo dost času i na neformální setkání a rozhovory.

V srpnu proběhla první oficiální návštěva baskické obce Busturia. Hned při příjezdu do obce nás přivítala cedule s názvem obce Hradištko, jakožto partnerské obce. Na radnici vlála kromě vlajky Busturie i vlajka naší obce. Přijetí starostou Aitorem Aretxagou a dalšími zastupiteli bylo velmi srdečné. Zúčastnili jsme se pietního aktu k uctění památky několika místních občanů, kteří zahynuli v boji proti fašismu během španělské občanské války.

Při setkání s veřejností jsme představili zajímavosti naší obce a seznámili je s historií Hradištko za 2. světové války. Obec Busturia se postarala o překlad a instalaci výstavy o historii hradištského koncentračního tábora „Kde pampelišky nekvetly“ a návštěvníci měli o toto téma velký zájem. V dalších dnech jsme měli možnost

poznat krásnou přírodu i nasát atmosféru okolních přímořských přístavů.

Nečekané momenty

Během zpáteční cesty na Hradištko nás doprovázeli badatel Unai Eguia a Antonio Medina, vnuk deportovaného z hradištského tábora, aby pokračovali ve svém výzkumu. Velmi emotivní byla jejich návštěva obce Vitín, kudy na konci války projížděl transport s cca 80 vagóny se zajatci nacistů. U obce Vitín vlak zastavil a jeden z vězňů byl při pokusu o útěk zastřelen. Podle trojúhelníku na svém obleku byl označen za občana Španělska a pohřben na místním hřbitově. Hrob se do dnešních dní nedochoval, ale na místě, kde došlo k vraždě, je malý pomníček, o který se stará místní nadšenec do historie Erik Hieke se svými přáteli. Ti pomohli umístit na pomníček novou pamětní desku, kterou přivezl Unai s Antoniem. Na desce je zaznamenáno pět jmen španělských zajatců, jejichž osud není znám. Jeden z nich zemřel právě na tomto místě.

Celému aktu přihlížela místní pamětnice Drahomíra Johnová, která bydlí nedaleko a od dětství nosila každý rok

k pomníčku květinu. Velmi dojemný byl moment, když řekla, že celé ty roky myslela na to, jestli ho někdy někdo bude hledat. Dočkala se.

Návštěva Belgie

V polovině října jsme navštívili belgické město Essen, kam jsme byli pozváni u příležitosti 80. výročí osvobození Belgie od nacistické okupace. Spolu s námi zde byli i zástupci čtyř dalších partnerských měst a obcí, kterými byly slovenská Žilina, německý Essen-Oldenburg, ukrajinský Bolekhiv a jihoafrický Witzenberg. Při společné konferenci jsme si vzájemně představili naše obce a města a diskutovali o možnostech vzájemné spolupráce.

Zúčastnili jsme se tří pietních aktů na uctění památky padlých občanů, vojáků i kanadských letců, kteří padli v letecké bitvě o přístavní město Antverpy. Navštívili jsme místní klášter, který byl proměněn v obrovskou živou expozici. Na 120 dobrovolníků, dětí i dospělých, mělo na sobě dobové oblečení, a tak jsme při prohlídce potkávali vojáky několika armád, civilisty i raněné. Mrazivý byl pohled do krytu plného žen a dětí. Díky přítomnosti ukrajinské delegace jsme si uvědomili smutnou skutečnost, že nejde pouze o výjev z historie, ale o běžnou součást života na Ukrajině.

V příštím roce přijedou v dubnu na Hradištko potomci španělských deportovaných a spolu s nimi i dokumentarista Oier Plaza, který zde představí svůj dokument „Popel“. Mezi pozvanými hosty budou také zástupci obce Busturia. Dne 8. května 2025 si připomeneme 80. výročí konce 2. světové války a těšíme se, že při této příležitosti poznáme i nového starostu města Essen.

Věříme, že společná setkání jsou inspirativní nejen pro vzájemné poznávání naší historie, kultury a tradic, přinášejí podněty pro řízení obecních samospráv, ale pomáhají upevnit demokratické hodnoty naší evropské společnosti.

Lucie Hašková
místostarostka

Likvidace Bordelis nigra č. 2

Další černá skládka se nacházela v prostoru bývalého kamenolomu směrem na Závist. Místo krásné, tiché, odlehle s příjezdovou cestou přímo lákalo lidi, kterým je příroda lhostejná a sběrný dvůr je pro ně nejspíš daleko.

Tentokrát byly materiály číslo jedna plasty a sklo. Uklidilo se nespočet skleněných lahví, plastových obalů a mnoho jiného, například i monitor z lékařské

ordinace. Toto místo sloužilo evidentně i jako vrakoviště. Nacházely se zde plasty, zrcátka i sedadla z aut všech možných barev. Svrhnout odpad do jámy bylo snadné, vynosit ho bylo o poznání náročnější. Za pět hodin jsme naplnili valník, který nám zapůjčila místní firma Natural - děkujeme. Na sběrném dvoře pak zaměstnanci obce odpad roztřídili.

Prostor, který se nachází na pozemku premonstrátů, bude zabezpečen tak, aby sem nebylo možné zajet autem. O to se postará revírník Hradištko František Krňanský.

Naše výzva trvá - hledáme dobrovolníky na úklid černých skládek a budeme rádi i za typy na podobná místa. Pojďte udělat něco pro přírodu!

Lucie Kroupová

Hlásit se můžete na:

zivotniprostredi@hradistko

Odchyt toulavých psů je nově zpoplatněn

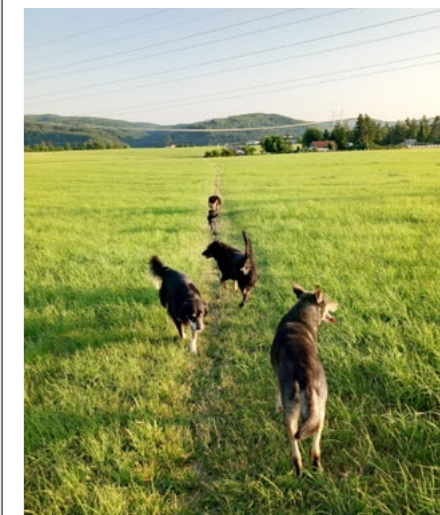
Obec zřídila zcela nový kotec pro opuštěné a toulavé psy. Umístěn je v areálu tiskárny. Od listopadu je odchyt psů zpoplatněn, a to následovně:

Roční poplatek za psa:

- 100 Kč odchyt psa ve všední den v pracovní době
- 800 Kč odchyt psa mimo pracovní dobu, o víkendech a svátcích
- 200 Kč den v kotci (i započatý den) včetně stravy a péče o psa

Na odchyt zvířat a péči o ně máme vyškolenou zaměstnankyni. Znovu apelujeme na majitele, aby svým psům umístili na obojek známku s kontaktem na ně. Děkujeme.

Lucie Kroupová

Když přemýšlíme o tom, co bude potom

Jediná jistota v životě je, že jednou skončí. A pak se ti, kteří zůstávají, loučí. Když odchází někdo blízký, je to vždycky smutné. Bez ohledu na to, kolika let se dožil a bez ohledu na to, zda zemřel náhle, nebo umíral dlouho. Pohřební rituály provází lidstvo od nepaměti a každá kultura a doba má ty svoje.

Na některých hrobech pozůstali tančí, jinde se oslavuje přechod do nové formy bytí, někde k truchlení patří černá barva, jinde bílá. V našem kulturním prostoru je pohřeb definován jako (poslední) rozloučení se zemřelým člověkem, obvykle spojené s uložením pozůstatků zesnulého, nejčastěji pohřbením do země nebo kremací. Je to příležitost, jak vyjádřit pozůstalým svou soustrast, být jim nablízku a bývá to veskrze těžké a smutné.

Nevím, jak vám, ale mně srdcervoucí hudba v krematoriu i varhany v kostele vhání slzy do očí hned s prvními tóny a na hezké vzpomínky na zesnulého dojde většinou nejdřív na smuteční hostině, která přeci jen trochu odlehčí smutnou chvíli. Dnes se ale můžeme setkat i s novými, netradičními způsoby, jak může takové rozloučení vypadat a může mít trochu jinou atmosféru.

Tak trochu jiný pohřeb

Zažila jsem netradiční pohřeb otce své kamarádky, kterého jsem znala padesát let. Jeho dcery uspořádaly rozloučení, které mne velmi zasáhlo v tom nejlepší slova smyslu. Byli jsme pozváni do důstojných a slavnostně vyzdobených prostor. Několik řad židlí, vpředu velká (barevná) fotografie a kytice. Vedle ní urna s jeho popelem. Nebýt té urny, mohl by tu proběhnout jakýkoli civilní obřad.

Místnost byla vyzdobena fotografiemi z celého nebožtíkova života, vzadu na stolku ležel otevřený „kufř vzpomínek“ plný artefaktů: index ze studií, vycházková hůl, oblíbený hrneček, snubní prstýnek... Vzpomínání začalo rozlučkovou řečí obou dcer, pak hovořili přátelé, sousedi, jeho kolegové z práce i pacienti (zesnulý byl lékař). Vnučka připravila a sestříhala video ze záběrů dědečka s vnoučaty, vnuk zahrál na klavír. Někteří vystupovali plánovaně, jiní se odhodlali až na místě a celý obřad byl velmi citlivě moderován. Všichni vzpomínali na krásné chvíle, které s ním prožili, a často jsme se zasmáli. Proslavy připravené i improvizované byly prokládány hudbou, kterou měl rád. Někdy reprodukovanou, jindy jsme (mu) zpívali jeho oblíbené písničky. Jako by tam byl s námi. A kdo ví – myslím, že byl. Téměř dvě hodiny byly naplněny vzpomínáním. Samozřejmě, že to bylo smutné, ale zároveň tak milé, důstojné, dojemné a smiřující.

Stromová kaple a živý pomník

Netradiční pohřby mohou probíhat v netradičním prostoru. Na Moravě začaly v posledních letech vznikat netradiční, takzvané stromové kaple. Duchovní prostor je tvořený (zpravidla nově vysazenými) stromy, jejichž kmeny časem vytvoří sloupoví a větve klenbu. Místa nabízejí příležitost k zastavení, rozjímání, odpočinek na pěší nebo cyklistické cestě, a nebo místo pro konání obřadu ve venkovním prostoru. Bývají osazena jednoduchým mobiliářem, který odolá počasí, někdy křížem nebo dřevěnou sochou.

A po pohřbu přijdou roky, kdy se sžíváme s tím, že ti, co tu byli, už tu nejsou. Vzpomínky na ně zůstávají, proto chodíme na hroby, nosíme květiny... Připomínáme si zesnulé u pomníků a památníků. Ráda bych se podělila o další zkušenost. Část mé rodiny pochází ze Sudet. Také proto tam moji rodiče vrátili život staré chalupě, kterou tak naštěstí nepotkal osud jiných, po válce zničených, domů a vesnic v pohraničí. Když tatínek zemřel (pochován je jinde), chtěli jsme vybudovat důstojné místo, kam bychom mohli chodit zavzpomínat nejen na něj, ale i na další sousedy, kteří kraj měli rádi, hodně mu věnovali a dnes už tu nejsou. Takže se zrodil nápad. Na místním hřbitově, kde se již nepohřbívá, jsme vybudovali pomníček. Neopracovaný kus místního kamene, tabulka s jednoduchým textem a dvě úchytky. Na nich cedulky se jmény těch, kteří do vsi jezdili a měli to tam rádi.

Pokaždé, když zemře někdo, komu je tenhle nápad blízký, může si nechat vyrobit cedulku a tu přidat k ostatním. Téměř při každé návštěvě najdeme ve váze čerst-

vou kytičku lučního kvítí nebo zapálenou svíčku. Když jsme pomníček odhalovali (tehdy pro prvních několik chalupářů), uspořádali jsme krátkou pietní vzpomínku a netušili, jak úspěšný to bude počín. Za třináct let na něm přibýlo 25 jmenovek a pomníček si žije svým životem. Potkávají se u něj přátelé, ale i ti, kteří se neznali. Něco je spojuje. Hřbitov, který je plný starých náhrobků těch, kteří už nemají nikoho, kdo by za nimi přišel, ožil.

Také k nám jezdí mnoho chatařů, vodáků a trampů, kteří to tu mají rádi. Ti, kteří už odešli, jsou zpravidla pochováni v rodinných hrobech, ale vzpomínají na ně tady jejich rodiny a přátelé, mnozí sem dál jezdí. Možná by stálo za zamýšlení podobné místo vybudovat i u nás. Věřím, že by se našlo dost těch, kteří by tu na své blízké občas rádi zavzpomínali.

Hana Hradilová

Hřbitov ve vnitřním spojení s kostelem

Hřbitov ve Štěchovicích je spjatý s výstavbou kostela sv. Jana Nepomuckého. Do té doby se pohřbívalo na hřbitově u kostela sv. Kiliána v Davli, kde byl pohřben i Matěj Rada, mecenáš štěchovického kostela.

Kostel sv. Jana Nepomuckého byl postaven v letech 1913–15, a to včetně hřbitova, který byl vysvěcen 20. října téhož roku. O několik měsíců později byly v Davli vy-

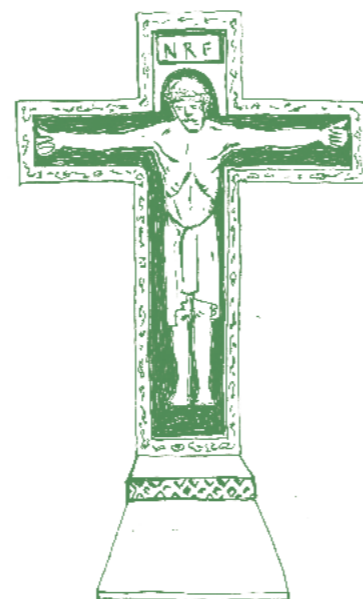
zvednuty ostatky Matěje Rady a přeneseny na nový hřbitov do Štěchovic. „Jeho hrob najdeme při západní zdi hřbitova, což není obvyklé. U zdi se pohřbívali například sebevrahové. Ale Matěj Rada měl sen, aby byl pohřben ve stínu kostela,“ prozrazuje štěchovický farář Pawel Debek. Vedle něj jsou kněžské hroby zdejších farářů. Jedním z nich byl i farář Josef Krejčí, který svou farnost objížděl na motocyklu, což se mu stalo osudným. Zemřel v roce 1971 po srážce s automobilem. Dále je zde pochovaný Karel Lobkowitz, velice skromný a obětavý příslušník známého šlechtického rodu, který se staral o štěchovickou farnost v letech 1973–1990. V roce 1973 byla oficiálně ustanovena farnost ve Štěchovicích a zanikla farnost Svatý Kilián, do které byly přilehlé obce od dávných dob přifařeny.

Hroby Čechů, Němců i Sovětů

Hřbitov má tvar lichoběžníku, hlavní cesty jsou ve tvaru kříže. Uprostřed se nacházel pískovcový kříž navržený architektem Kamilem Hilbertem. Bohužel se do dnešních dní nedochoval a před nedávnem ho nahradil železný kříž. Po obvodu hřbitovní zdi se nacházejí hroby,

uprostřed hrobová místa. Jsou zde pochováni občané Štěchovic, Hradištka, Třebsínu i Krňan. Najdeme zde pomník padlým v roce 1945, hroby Němců, kteří zde žili za 2. světové války, i zemřelých sovětských vojáků. U hrobu utonulých vorařů se každoročně schází členové spolku Vltavan na uctění jejich památky. „V současné době má hřbitov naplněnou kapacitu a uvolněná hrobová místa se přidělují pouze občanům s trvalým bydlištěm ve Štěchovicích,“ sdělila matrikářka Soňa Schmidtová.

Lucie Hašková
foto: Kateřina Janů

Co prozrazují náhrobky davelského hřbitova

Hřbitov v Davli je naším posledním domovem, kde odpočívají naši nejbližší, na které s pietou vzpomínáme. Je to vzácné místo k rozjímání nad pomíjivostí života. Je to místo k tichému poděkování našim předkům za to, že díky nim můžeme žít svůj vlastní život.

Nad tímto poklidným místem odpočinku našich zemřelých generací se vznášejí i vzletná slova básníka Juliuse Zeyera:

*„Já půjdu tam,
kam všechna pokolení odešla,
a lesy budou dále v slunci snít
a vody budou dřímát v lesku bílých
hvězd.“*

Hřbitov je umístěn na konci katastru Davle směrem na Štěchovice a nad ním se zvedá skalní masiv do výše 300 m n.m. Je přístupný ze silnice II/102 i s místem pro parkování. Má masivní obvodovou zeď z kamenů, jejíž zadní část byla před pár lety opravena a pozvednuta jako ochrana před lesní zvěří. Vstup na hřbitov je ze dvou míst. Vnitřní areál hřbi-

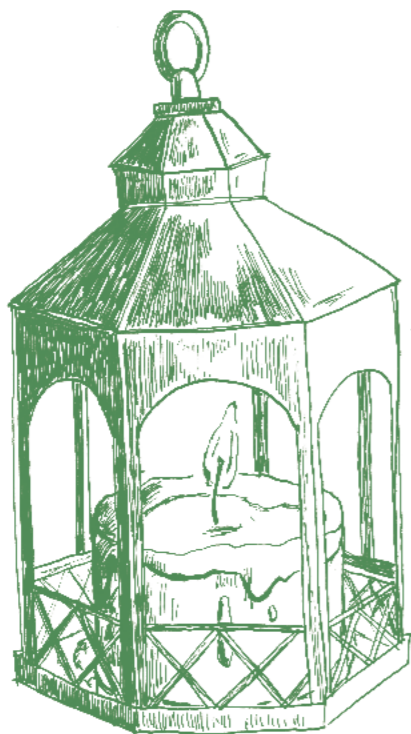
tova, kde se nachází dodnes. Nejstarší záznam o zemřelém vedeme od roku 1893.

Stavba svépomoci

Velká část hřbitova byla vybudována v letech 1979 až 1981 davelskými občany v „akci Z“, a to smuteční síň, zvonice a kolumbárium. Smuteční obřadní síň s uměleckým dílem vertikálního reliéfu z bílého mramoru byla postavena v letech 1979 až 1981. Ve zvonici je umístěn zvon navržený akademickou sochařkou K. Manouškovou a odlitý zvonařem Petrem Rudolfem Manouškem na Zbraslavi. Na jeho vnější straně můžeme vidět reliéf znaku Davle a text s rokem odlití včetně značek autorů s malými reliéfy zvonku, květiny a klíče. V centru hřbitova stojí pozlacený Ježíšův kříž s nápisem INRI na podstavci, kde se každoročně schází členové spolku Vltavan Davle k uctění památky ke Dni zemřelých.

Podle ručně psaných záznamů staré hrobové knihy se na hřbitově nachází 836 hrobů, dvojhrobů, hrobek, dvojhrobek a urnových hrobů. Ve skutečnosti je jich však o něco méně. Kolumbárium má kapacitu 312 schránek na dvě urny. Část je vyčleněna pro Davli a Měchenice k uložení zemřelých při sociálních pohřbech. Hřbitov má prostor na rozptýlovou loučku, ale její vybudování je zatím v přípravě. Evidence hrobových míst je vedená elektronicky.

Hroby umělců i řemeslnických rodů

Mnohé staré hroby mají krásné umělecky zpracované vrchní stavby a i současný rozvoj kamenických firem je na vysoké úrovni. Správa hřbitova mimo jiné opatruje hrob muže umučeného

v koncentračním táboře Mauthausen nebo hrob církevního vikáře, notáře, arcikněze, mons. Vojty. Na náhrobcích najdeme jména umělců, jakými byli například hudební skladatel Antonín Borovička, akademická malířka Cecilie Dítětová, Zdeněk Benda – profesor hry

na basu, hudebník filharmonie a člen světového orchestru nebo operetní diva a učitelka hudby Jarmila Míkotová.

Povědomá nám jistě budou jména spojená s tradičními řemesly předávanými z generace na generaci: mlynářský rod Mašků z Libřice, řeznický rod Dolejších z Davle a Pikovic, převoznický rod Rezků z Mandátu nebo rod lodních kapitánů Kutilů. Za zmínku dále stojí hrob rodu Lišků s pietou k bývalému starostovi a statkáři z Davle, hrob místního fotografa Milošlava Šebka nebo Františka Regenta, vojenského letce, štábního kapitána a instruktora v létání.

Každodenní návštěvnost hřbitova je vysoká, což je dokladem toho, v jaké úctě uchováváme vzpomínku na naše předky. Hřbitov je zároveň místo, kde na nás dýchne tisíciletá historie našeho městyse.

Květa Dufková
foto: Kateřina Janů

Návrh prvního hradištského hřbitova

Historicky patřila obec Hradištko pod farnost Sv. Kiliána a později farnost Štěchovice. Proto naši občané mají rodinné hroby právě na těchto dvou místech. S nárůstem počtu obyvatel si však uvědomujeme stále větší nutnost vybudovat hřbitov přímo v naší obci.

V roce 2015 obec vykoupila vhodný pozemek ležící na konci Hradištká při silnici na Pikovice a provedla patřičné kroky k tomu, aby na něm budoucí hřbitov mohl být vybudován. V této době vznikl i první návrh hřbitova. Stávající zastupitelstvo se však rozhodlo nechat zpracovat nový návrh, který bude více reflektovat potřeby současné společnosti. Novou podobu hřbitova navrhl místní architekt David Kraus.

Oproti původnímu návrhu se změnil především poměr prostor pro jednotlivé způsoby pohřbívání, tj. hrobek a hrobových míst, kolumbária a velikost rozptýlové loučky. Původní návrh rozděloval plochu hřbitova na tři vzájemně oddělené sektory, nyní se tato místa více prolínají s převažující kapacitou pro urny a rozptyl. Jako kolumbárium slouží samotná obvodová zeď, která vytváří zajímavá zákoutí s průhledy do okolní krajiny.

Místo pro poslední rozloučení

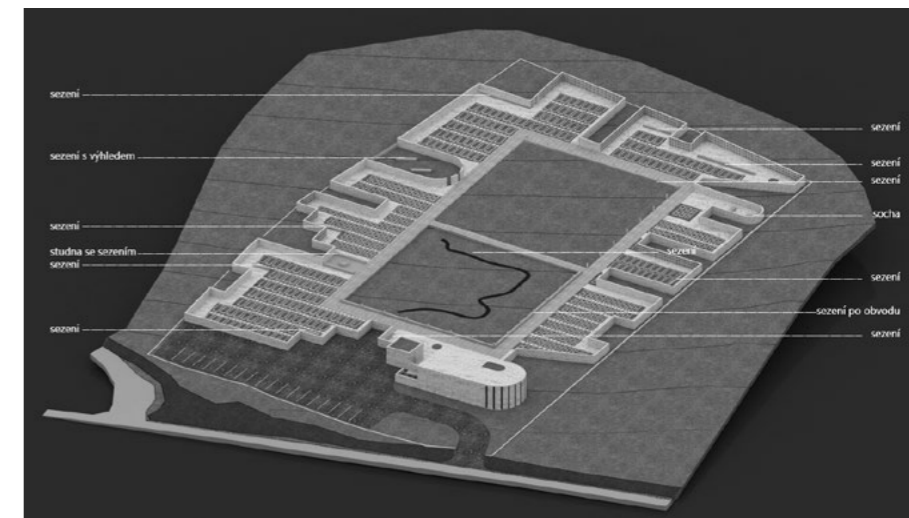
Hlavním požadavkem ze strany obce bylo, aby se na hřbitově nacházela smuteční síň. Vnímáme ji jako důležité místo, které bude sloužit pro konání smutečních obřadů. Myslíme si, že zvyšující se počet pohřbívání bez obřadu je způsobeno také nedostatkem vhodných míst, kde tento obřad uspořádat. Člověk, který nechodí do kostela, si jen těžko dokáže představit uspořádat pohřeb právě tam. Síně pražských krematorií jsou zase pro řadu lidí

neosobní, finančně nákladné a dopravně špatně dostupné.

Hřbitov se bude rozkládat na svažitém pozemku uprostřed polí s výhledem do okolních lesů a do údolí řeky Sázavy. Je navržený z jednoho materiálu, a to z betonu, aby co nejméně narušil okolní krajinu. Jeho součástí bude parkoviště s kapacitou 20 míst, smuteční síň, objekt skladu s toaletami, prostor na tříděný odpad, zpevněné plochy – chodníky, rovné hroby, rakvové hroby, kolumbárium, rozptýlová/vsypová louka, rezervní plocha pro budoucí rozvoj hřbitova, veřejné osvětlení, mobiliář, studna a hlavní architektonický prvek – obvodová zeď. Jeho kapacita je 310 urnových hrobů, 208 rakvových hrobů, kolumbárium s kapacitou 750 míst, přes tisíc m² rozlohy pro rozptýlovou louku. Návrh počítá i s rezervou plochy pro další rozšíření v budoucnosti.

Celý prostor by měl působit jako doplnění krajiny betonovými prvky, zeď se bude v průběhu času měnit a zarůstat zelení. Hřbitov by měl být vnímán jako jednotný, čistý a přehledný prostor, který působí jasně a čitelně. Věříme, že sem lidé budou chodit nejen proto, aby zavzpomínali na své blízké, ale budou ho vyhledávat i při svých procházkách jako klidné místo pro zastavení, zamyšlení a meditaci.

Lucie Hašková

Obřad rozloučení pomáhá léčit zármutek

Julius Mlčoch je výraznou osobností v oboru pohřebnictví. Byl tím, kdo pomohl vyhledat jména zpopelněných deportovaných z Hradištká, aby utěšil jejich příbuzné. Pokud potřebujete radu, na co nezapomenout při plánování hřbitova, není nikdo povolanejší.

Co pro vás znamenají dušičky?

Přesně to, co představují, tedy vzpomínání na své předky. Je to období, kromě Vánoc a případně Velikonoc, kdy se nejčastěji navštěvují hřbitovy. V jiném období tam lidé moc nechodí, tedy aspoň ne ve městě, na venkově je to jiné, tam je vidět, jak se lidé o hroby starají. I já na dušičky navštívím hrob, upravím ho, udělám květinovou výzdobu, zapálím svíčky, zavzpomínám. Když jsem byl kluk, měl jsem knížku „Můj deníček“, kde byla fotka takové babičky u svíčky a pod ní byla básnička:

*V dušičkový večer
rozžehněme svíčky,
modlíme se při nich
za dušičky.
Poslední již svíce
zvolna dohořívá,
to je za ty, jež nikdo,
nikdo nevzpomíná.*

A to si pamatuju dodnes.

Je to tedy téma, které vás přitahovalo už od dětství?

V Modřanech, kde žiju celý život, jsme měli hřbitov nedaleko. Myslím si, že lidé by měli na své předky vzpomínat. Někam patřím. Domov můžu mít v Americe nebo v Austrálii, ale domovina je tam, kde mám své předky.

Čím jsou pro nás hřbitovy tak moc důležité?

Není podstatné, jakou formu obřad rozloučení má, ale nejdůležitější je si díky němu vnitřně uvědomit, že už zemřelého nikdy nepotkáme.

Je to připomenutí toho, odkud pocházíme. Na hřbitově si vzpomenu na své předky a můžu s nimi rozmlouvat. A toto duševní spojení s nimi může přinést psychickou úlevu.

Jak je důležitý obřad rozloučení se zemřelým a skutečně od nich lidé upouštějí, jak nám tvrdí v médiích?

Bohužel se rozmáhají pohřby bez obřadu. Důvodem je pocit lidí, že při tom zbytečně trpí. Podle nich stačí, že trpí smrtí někoho blízkého. Ale psychologové vám potvrdí, že právě obřad rozloučení je velmi důležitý na cestě léčby zármutku. Čím později je obřad od momentu úmrtí, tím déle tato léčba trvá.

Není tvrzení, že ubývá obřadů, trochu zkeslené tím, že ubývá tradičních obřadů v kostele nebo v krematoriu, ale zároveň přibývá alternativních způsobů rozloučení, které se neobjevují v oficiálních statistikách?

S tím souhlasím. Tyto typy obřadů také patří mezi ty důležité obřady rozloučení, jen je lze dělat pouze se zpopelněnými ostatky. I my jsme dělali několik obřadů v terénu, například pohřeb jednoho rybáře na břehu Sázavy. Nebo na hřbitově v Dáblících se konají takové obřady, při kterých se pozůstalí sejdou venku a ukládají popel zemřelého ke kořenům stromů. Není podstatné, jakou formu obřad rozloučení má, ale nejdůležitější je si díky němu vnitřně uvědomit, že už zemřelého nikdy nepotkáme. Já osobně mám nejraději, když na pohřbu promluví někdo z rodiny, někdo blízký, kdo zemřelého znal. A je úplně jedno, že se na minutu zastaví, nemůže mluvit a musí potlačit slzy.

Vzpomenete si na nějakou ojedinělou situaci spojenou s rozloučením, která byla pro vás osobně něčím výjimečnou?

Ano, jednalo se o tragické úmrtí mladého muže při havárii. Tělo bylo ve velmi špatném stavu a maminka ho chtěla před obřadem vidět. V těžké situaci mi poradila moje kolegyně z Olomouce, která se tímto zabývá. Na její doporučení jsme tělo přikryli a nechali venku ruku. Matka podle ruky poznala, že je to skutečně její syn a že se už nikdy nevrátí. A tento moment jí velmi pomohl zpracovat její zármutek.

Shodneme se tedy na tom, že ubývají tradiční obřady v kostele a krematoriu a přibývají nové formy obřadů?

Kdyby to tak bylo, kvitoval bych to. Ale bohužel mám takovou zkušenost, že přibývá případů, kdy pozůstalí nechtějí žádný obřad a ani si nezvednou urnu. Jak se tedy se zemřelým rozloučili?

Jak jste se dostal k práci v oboru pohřebnictví a co vás na té práci nejvíc baví?

Třicet let jsem pracoval v leteckém průmyslu. Když se po roce 1989 snižovaly počty pracovníků, jeden můj kamarád mi nabídl práci v pohřební službě. Pracovat ve službách mě vždycky bavilo.

Zaujala mě velká snaha Španělů při pátrání.

Člověk má dobrý pocit z toho, když se mu podaří splnit představu pozůstalých o tom, jak má pohřeb vypadat, jak se má

postarat o zemřelého a že bylo všechno v pořádku. A to bylo to, čím mě má práce nejvíc naplňovala.

Jak se od té doby proměnil obor pohřebnictví?

Hodně se měnil už tehdy, kdy jsem nastupoval. Před rokem 1989 byl na okraji zájmu, nebyly peníze a pracovníci byli málo placení. Po revoluci si tito pracovníci začali zakládat vlastní firmy a díky konkurenci se začali snažit. Změnily se sortimenty rakví, krematoria jsou lépe vybavená, na hřbitovech jsou moderní technologie, je řada šikovných kameníků. Tím, jak lidé cestují, přináší nové nápady a inspiraci ze světa.

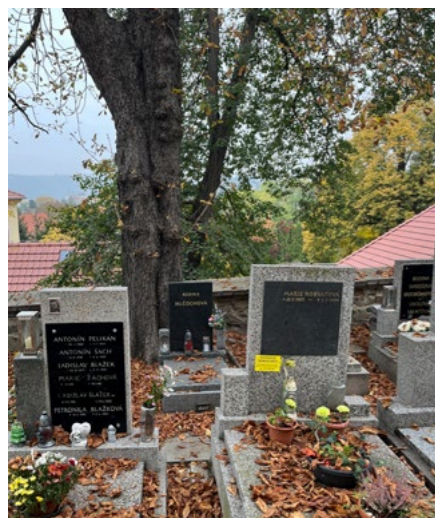
Proměňuje se i chování lidí, kteří si přijdou objednat pohřeb? Mají vyšší nároky než dřív?

To bylo náročné vždycky, protože člověk se v té chvíli často chová iracionálně. Neví, co má dělat. Lidé mají nejrůznější požadavky a pokud jsou splnitelné, tak vždycky vyhovíme. Pokud mají požadavek, který odporuje předpisům, snažíme se vysvětlit, proč to nejde.

Obec Hradištko připravuje projekt na vybudování hřbitova. Co by měl splňovat v dnešní době v závislosti na aktuálních požadavcích týkajících se pohřbívání? Čím by se měl lišit od tradičního pojetí hřbitova?

Měl by v sobě zobrazit dosavadní zkušenosti a také přístupy, které začínají převládat. Stále by měla být zachována možnost pohřbívání do klasických hrobů, dále urnová místa, ale i další formy rozptylu a vsypu. Podle architektonické studie, kterou jsem měl možnost vidět, mi připadá, že hřbitov je hezký, promyšlený a s dobrými nápady. Když bude dobře promyšlený i následný provoz – údržba, třídění odpadů a podobně, bude to jeden z velice pěkných hřbitovů.

Během vaší práce ve funkci ředitele Pohřebního ústavu hlavního města Prahy, jehož součástí bylo krematorium Strašnice, jste pomáhal najít v kremačních knihách jména zpopelněných obětí nacismu. Mimo jiné i jména obětí z koncentračního tábora Hradištko...

Ve svých odvážných činech pokračovali i v období komunismu, za což byli odsouzeni k mnohaletému vězení, nejdřív syn a pak i oba rodiče – František a Olga.

Měli jsme po řediteli krematoria Františku Suchém záznamy, které se týkaly českých občanů popravených v pankrácké věznici a zpopelněných bez jakékoli evidence. Urny s ostatky vězňů z koncentračního tábora Hradištko byly evidovány pod čísly a jejich jména byla zaznamenána v matričních knihách. Francouzi si na podzim roku 1945 odvezli přibližně 72 urn zpopelněných obětí, a to nejen těch, kteří byli vězněni na Hradištku, ale i na jiných místech.

Před několika lety vás oslovili Španělé, kteří pátrají po svých předcích a dalších obětech nacismu. Překvapil vás jejich zájem po takové době?

Urny s popelem španělských obětí zůstaly ve strašnickém krematoriu, nikdo se o ně nepřihlásil, protože ve Španělsku se řešily vnitrostátní problémy. V roce 1948 bylo šest nebo sedm těchto urn uloženo na společné pohřebiště spolu s dalšími urnami. Před třemi lety nás Španělé kontaktovali a poslali seznam hledaných jmen, z nichž několik bylo v našich matričních knihách. Zaujala mě jejich velká snaha při pátrání. To svědčí o tom, jak je pro ně důležité vědět, kde skončili jejich předci.

Zmínil jste jméno Františka Suchého, který byl ředitelem strašnického krematoria v letech 1932 až 1952. Kdy jste se poprvé dozvěděl, že se svým synem tajně sepisoval jména obětí nacismu a později komunismu a schovával jejich popel? Jak na vás jejich odvážná činnost zapůsobila?

Hned v září roku 1992, když jsem nastoupil k Pohřebnímu ústavu, dostal jsem se k seznamům, které František Suchý se svým synem sepsal v letech 1942 až 1945 na základě dokumentů gestapa. Velice jsem tento počin ocenil, protože jim za to hrozil trest smrti. Těla popravená nacisty na Pankráci přiváželi do Strašnic navečer, přes noc je zpopelnili a k ránu uložili popel na místo, o kterém nesměl nikdo vědět. Po roce 1946 byl popel vyvednut a uložen na čestném pohřebišti v urnovém háji krematoria Strašnice. Ve svých odvážných činech pokračovali i v období komunismu, za což byli odsouzeni k mnohaletému vězení, nejdřív syn a pak i oba rodiče – František a Olga.

V současné době probíhá řada iniciativ na připomenutí hrdinství celé rodiny. Co všechno se děje?

Asi před deseti lety Praha 10 pojmenovala po Františku Suchém jeden z místních parků. O ten se pak ale příliš nestarala, až vznikla organizace dobrovolníků Bubahof, která pečuje jak o park, tak i o činnost rodiny Suchých. V roce 2017 proběhla revitalizace čestného pohřebiště ve Strašnicích. Nicméně hlavní iniciativu vyvinuli Španělé. Jednak natáčejí dokument o hrdinství Františka Suchého a jeho syna, jednak našli ve Španělsku další spřízněné duše, například českého velvyslance Libora Sečku, který se zasuže o to, aby František Suchý dostal příští rok od prezidenta Petra Pavla státní vyznamenání.

A ještě je tu příběh urn s popelem této rodiny. Je trochu paradoxní, že nasazovali své životy za to, aby jména obětí a jejich popel neupadla v zapomnění. A nakonec sami nemají hrob označený svým jménem. To by se ale mělo změnit...

Urny s popelem Františka Suchého staršího a jeho ženy Olgy jsou uloženy na hřbitově v Úpici v hrobce rodiny Olgy, rozené Havlové. Na hrobě chybí jméno obou

manželů Suchých. Urnu s popelem Františka mladšího má u sebe jeho žena Eva. Proto jsme usoudili, že by bylo dobré, aby měli jeden společný hrob. A není vhodnější místo než čestné pohřebiště ve Strašnicích, o které se František Suchý tolik zasloužil. Díky němu je zde uložen popel 1 700 obětí popravených nacisty v pankrácké sekýrárně. Na hrobě bude umístěn QR kód, aby se lidé mohli dozvědět jeho příběh a záslužné činy celé jejich rodiny.

Děkuji za rozhovor.

Lucie Hašková
foto: Karel Šmejkal

Julius Mlčoch se narodil 14. září 1943 v Modřanech. Vystudoval strojní průmyslovou školu. Pracoval jako nástrojař a potom v různých technicko-hospodářských funkcích. V letech 1993–2019 byl ředitelem Pohřebního ústavu hl. m. Prahy, v letech 1998–2008 působil jako předseda Sdružení pohřebnictví v ČR a dodnes je jeho aktivním členem. Je držitelem titulu Čestný člen Sdružení pohřebnictví v ČR. Je ženatý, má dvě děti a čtyři vnoučata. Žije v Praze a rád jezdí na chatu na Třebšínsku.

Vzpomínka na manžele Melichárkovy

Bylo by hezké prožít společných 50 let, zlatá svatba je stále něco mimořádného, jen pár lidí oslaví i svatbu diamantovou, ale o někom, kdo oslavil 70 let společného života, jsem si přečetl až před pár měsíci.

Přemýšlím, co všechno je k tomu potřeba, určitě zdraví, štěstí a životní elán, ale také spousta lásky, tolerance, pokory a vzájemné úcty. A když tak vzpomínám, myslím, že přesně to je charakteristika manželů Melichárkových. Znali jsme se jako sousedi z bytovek, byli vrstevníky mých rodičů, pohodáři. Ale pana Melichárka jsem mohl lépe poznat až o mnoho let později, když tělovýchovná jednota musela sama zajistit každodenní obsluhu topení v tělocvičně. Potkalo nás asi to nejlepší, co mohlo, nabídku přijal člověk, který bydlel nedaleko, byl krátce v důchodu, a jak jsem během dalších patnácti let poznal, byl obrovsky pracovitý, nesmírně spolehlivý a ochotný kdykoliv podat pomocnou ruku s čímkoliv. Byl to Jiří Melichárek.

Začátkem září vždy zavolal: „Ládku, zdá se mi, že se už venku ochlazuje, neměl bych jim trochu přitopit?“ Nebo: „Byl jsem se podívat u tělocvičny a je tam uhlí tak na týden, bylo by potřeba ho objednat.“ A druhý den: „Ládku, jak jsem ti včera volal, už jsi to uhlí objednal?“ A to byla po celou zimu moje jediná starost. Bylo mi těžko, když jednoho dne přišel a omlouval se, že mu je 83 let, topení už ho unavuje a bude to jeho poslední sezóna. Pak vzal do ruky kýbl a lopatu a pustil se do práce. Možná mu bylo 83 let, ale elánu měl na rozdávání, prostě borec. S úctou si na něj vzpomenu pokaždé, když jdu do tělocvičny.

A jak Melichárkovi žili, tak i odešli – skromně, potichu a společně, ruku v ruce pár týdnů po sobě. A mě jen strašně mrzí, že jsem si v posledních letech nenašel čas zajít na skleničku si zavzpomínat. Naštěstí u Melichárků bylo pořád dost živo.

Ladislav Vondrášek
předseda TJ Slovan Hradištko

Vítání občánků 12. října 2024

- Sophie Brandová
- Rozárie Gandalovičová
- Natálie Kaduchová
- Klára Myškovská
- Miluška Johana Švédová
- Teodor Blažek
- Štěpán Hubáček
- Tomáš Pikous
- Matty Štáštka
- Jakub Vallo

Vítání občánků se neúčastnili:
Kryštof, Leyla, Charlotta a Vilém

foto: Hedvika Ježková-Czurková

Co přinese nový školní rok

Když se na zahradě objeví první dýně, je jasné, že se ve škole chystá již sedmnácté Dýňobraní. Tradiční akce, kterou připravujeme pro žáky a rodiče z prvního stupně, na které se však už několikátým rokem podílí také několik žáků devátých tříd. A nutno říct, že vždy k radosti všech zúčastněných.

Při letošním Dýňobraní jsme poprvé vyzkoušeli nový herní prvek na školní zahradě. Ten slouží zejména pro potřeby školní družiny, ale díky hodinám tělesné výchovy si jej mohli užít i žáci ostatních tříd. A věříme, že příležitosti pro jeho využití se ještě najdou. Kromě toho máme za sebou první dva měsíce školy, všechno si sedá a my doufáme, že „do pampelišek“ toho zvládneme co nejvíce, ale hlavně co nejvíce v klidu.

Změny v našem týmu

Za vedení školy jsme právě odeslali veškeré možné výkazy. Statistické, ekonomické, matriční... Spousta papírů, tabulek, čísel... Jedno zajímavé číslo nám však letos na podzim vyšlo. Škola má aktuálně 57 zaměstnanců. Někteří z nich, hlavně vychovatelky, pracují zároveň jako asistentky pedagoga. Svou misi na pozicích vedoucí vychovatelky zahajuje Lucie Stejskalová, která má se souběhem těchto dvou pracovních pozic také svou zkušenost. Jitka Minaříková, která byla doposud na pozici vedoucí vychovatelky, je již „jen“ paní učitelkou a můžete se s ní potkat například v prvním i druhém stupně zejména v hodinách dějepisu, zeměpisu, vlastivědy atp. Neradi jsme se loučili s Evičkou Vítkovou, která byla jednou z našich prvních asistentek pedagoga. Ale na pozici vedoucí asistentek pedagoga máme další skvělou osobu – Andreu Kazílek.

Některé věci se mění, některé zůstávají. A i když je teprve listopad, už plánujeme akce na konec školního roku.

Mezi ně patří například projektový týden, který se nám vloni osvědčil, nebo ples devátáků a obhajoby jejich závěrečných prací. Při další příležitosti vám rádi napíšeme nějaké novinky od nás ze školy.

Ondřej Hynek
ředitel školy

Jak děti prožívají své první dny ve školce

Každoročně projde 1. září naši brankou do školky 70 dětí z Hradištká. Letos jsme uvítali rekordní počet těch nejmladších, téměř tříletých. Pro spoustu z nich je to velká premiéra, díky které poprvé v životě zažijí, co je to strávit den nejen bez rodičů, ale také bez opory jakékoliv další blízké osoby, kterou znají.

To, co zažijeme v dětství, nás ohromně ovlivňuje po celý život a nástup do školky a s ním spojené změny nám mohou zanechat v paměti nejen krásné vzpomínky, ale také jizvičky na duši, které se mohou ozvat kdykoliv později.

Pro mnoho dětí je odloučení od rodičů velká změna. Přizpůsobují se novému programu, zažívají nové rituály.

Naším společným úkolem je co nejvíce dětem pomoci překonat tento velký zlomový okamžik. Díky hezkým zážitkům a vzpomínkám na školku se totiž děti budou také více těšit na jejich další krok v životě, a to je vstup do základní školy.

Nové prostředí a režim

Proces, kterým si děti na podzim ve školce prochází, se odborně nazývá adaptace neboli zvykání si na nové prostředí, nové kamarády včetně těch z říše dospělých. Musí si zvyknout na nový režim, který je úplně jiný, než který zažívají doma. Pro mnoho dětí je odloučení od rodičů velká změna. Přizpůsobují se novému programu, zažívají nové rituály. Dny, které jsou pro malé človíčky náročné nejen fyzicky, ale i emocionálně, mohou způsobit i zvýšení potřeby odpočinku. Děti, které již přes den nespaly, se teď můžou k odpolednímu šlofku vracet. Dokonce i děti, které jsou doma za velké jedlíky, můžou ze začátku ve školce odmítat jíst, přeci jen jim trvá, než si zvyknou na nové chutě a na jídlo, které jim nepřipravuje jejich maminka nebo tatínek. Osvojují si pravidla, která jsou specifická pro větší skupinu dětí. Učí se samostatnosti, zažívají radost nad první oblečenou

ponožkou či zapnutým zipem, ale také se učí kooperovat s kamarády při hrách. Toto období může trvat jen pár dní, ale i několik měsíců.

Důležitá role rodičů

A jak dětem můžeme pomoci? Naším hlavním úkolem je být dětem průvodci. Být s nimi přítomni nejen fyzicky, ale i duchem. Je totiž potřeba, aby děti cítily, že jsme tu pro ně. Teď a tady. Zaživaly pocity bezpečí, i když prožívají momentální nepohodlí. Aby věděly, že nám mohou věřit a vyjadřovat své emoce. Že je opravdu slyšíme, nejen posloucháme. Pomáháme jim budovat sebedůvěru a vytvářet respekt k druhým. A v první řadě, to vše ve spolupráci s maminkami a tatínky, nejen v adaptačním období, ale po celý čas strávený s námi ve školce.

Myslím, že pro každou paní učitelku ze školky není hezčí okamžik, než když potká na ulici odrostlého pubertáka, který ji s úsměvem po letech pozdraví.

Kateřina Kubelová
za kolektiv MŠ

Závodnice v kolečkovém rychlobruslení

Pod pojmem rychlobruslení si většina z nás představí zimní sport provozovaný na ledové ploše. Víte ale, že existuje i inline rychlobruslení neboli inline speedskating na kolečkových bruslích? Tomuto sportu se věnuje 15letá Evelína Janoušková, čerstvá absolventka hradištské základní školy, která právě nastoupila na Obchodní akademii Neveklov.

Evelína bruslila od pěti let na běžných inline kolečkových bruslích. Inspiroval ji starší bratr, který se věnoval stejnému sportu. Oba docházeli do Domu dětí a mládeže Modřany, při kterém působí Klub sportovního bruslení Modřany (KSBM). Později (přibližně v deseti letech) začala tamtéž trénovat kolečkové rychlobruslení pod vedením manželů Krupkových.

Nezbytné vybavení

Inline rychlobruslení se provozuje na zpevněné, co nehladší dráze s klopenými zatáčkami. Jezdci potřebují speciální brusle podobné těm na lední rychlobruslení, ale místo ostří mají speciální kolečka. Brusle se kupují na části - rám, boty a kolečka (ta se mění i podle závodních kategorií). Boty jsou nižší a nedrží celý kotník. Nezbytným vybavením jsou chrániče kolen, loktů a dlaní, protože při závodech pád jednoho bruslaře často vede

k hromadnému pádu ostatních. Samozřejmě je helma. Evelína je sice zkušená závodnice, ale bez helmy by nikdy nevyjela.

Rychlobruslení je pro ty, kdo mají rádi adrenalin, fyzickou náročnost a výzvy. „Výhodu mají ti, kdo umějí rychle přemýšlet v krizových situacích a jsou vytrvalí.

V rychlobruslení se jezdí nejrůznější disciplíny od sprintů a slalomů přes štafety až po vytrvalostní závody. U jedné ze štafet prožila Evelína pád, po kterém ji trápily obavy z předávky. Za pomoci trenéra a opakovaného nácviku tohoto prvku se jí ale podařilo psychický blok

překonat. V současné době se specializuje na štafety a sprinty. U vytrvalostních disciplín upozorňuje Evelína na nutnost soustředění a dobrého rozvržení sil.

Náročná náplň tréninků

Tréninky bývají třikrát týdně, Evelína však stihá trénovat pouze dvakrát za týden. „Hodně běháme a skáče přes švihadlo, na suchu trénujeme bruslařský krok. A je dobré protahovat záda, protože člověk je pořád v nízkém postoji a záda hodně bolí. Důležité je i odlehčovat nohy, protáhnout si svaly. Procvičujeme také obratnost - třeba po nás házejí špunty, abychom se uměli rychle vyhnout,“ popisuje. V zimě se trénuje na bruslích na dráze v hale v Letňanech a probíhá i nácvik skluzu - bruslařského kroku.

Pravidelně jezdí spolu s týmovými kolegy na závody, kde porovnávají své dovednosti s ostatními. Zmiňuje např. „běchovické korunky“ pořádané první středu v měsíci. Připravují se i na Mistrovství České republiky, které se konává v radotínské hale.

Zdravotní komplikace

Ani Evelíně se nevyhnulo zdravotní omezení spojené se sportováním. Pravděpodobně v důsledku zátěže, která je vyvíjena na koleno nohy uvnitř dráhy, měla dlouhodobé obtíže a musela více než rok dodržovat mírnější režim a rehabilitovat. Tato opatření neznamenala zákaz sportu, nemohla se mu ale po určitou dobu věnovat naplno.

Co Evelíně tento sport přináší a co jí naopak bere? „Jsme dobrý kolektiv, známe se dlouho, podporujeme se, stále se můžeme zlepšovat. Pravidelně jezdíme na soustředění na konci letních prázdnin do Tisé a v době jarních prázdnin do Geisingenu v Německu. Ale po tréninku bývám celkem zničená, všechno mě bolí. Mám problém i ráno vstát do školy. Je to fyzicky hodně náročný sport,“ prozrazuje.

Nutné předpoklady

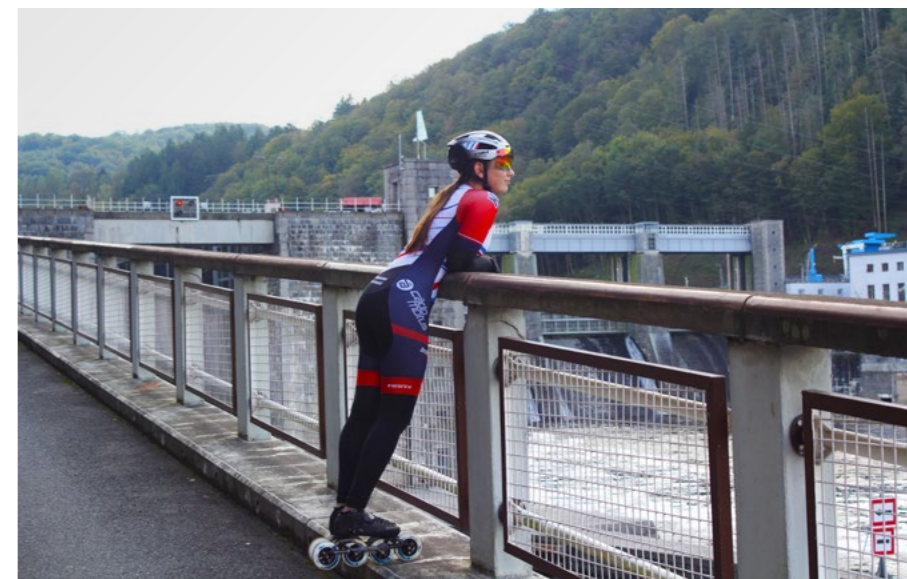
Rychlobruslení je pro ty, kdo mají rádi adrenalin, fyzickou náročnost a výzvy. „Výhodu mají ti, kdo umějí rychle přemýšlet v krizových situacích a jsou vytrvalí. Typ postavy nerozhoduje, záleží na tom, jak každý se svým tělem naloží. Výška a dlouhé nohy mohou být výhodou, ale pokud neumíte své tělo ovládat, tak vás

předjede i někdo menší. Určitě bych rychlobruslení nedoporučila lidem, kteří nemají rádi rychlost, nebo se bojí, že spadnou a ublíží si. Navíc je hodně lidí okolo a musíte se soustředit na více věcí najednou,“ prozrazuje Evelína výhody i úskalí sportu, který se stal její velkou zálibou.

Přínos sportu vidí Evelína v možnosti „vypnout“ a odpočinout si třeba od školy. „Přináší mi uvolnění mezi lidmi, se kterými se máme rádi. Dobrý pocit, když se mi něco povede. Aktuální výzvou je pořádně máknout, protože máme ve skupině hodně talentované holky, které jsou fakt rychlé a mají i dost zkušeností. Chtěla bych jezdit na všechny závody, co to půjde. A také vyzkoušet nové taktiky. S těmi nám radí trenér. Třeba jak správně předjíždět či na kterém místě se držet při vyřazovacích závodech.“ Přejeme Evelíně, aby se jí plány vyplnily.

Klára Budilová

Všechno, co potřebujete vědět o místní knihovně

Knihovna má vlastní knihovní fond kolem 5 000 knižních titulů, každým rokem průměrně nakoupí kolem 200 nových knih, především beletrie pro dospělé a knih pro děti. Dalších 100 knih přibude v podobě tzv. výměnného fondu z pověřené knihovny Příbram. Z této regionální knihovny žádáme i další knihy, které čtenáři shánějí, ale my je ve fondu nemáme. Tato služba je označována jako meziknihovní výpůjční služba (MVS) a čtenářům je poskytována zdarma.

Nabídka služeb

Knihovna má vlastní webové stránky a online katalog, přes který registrovaní čtenáři mohou z pohodlí domova využít další knihovnické služby, např. rezervace půjčených knih nebo odložení z poličky, což je rezervace knihy, která vypůjčená není. Přímo z online katalogu si čtenáři mohou také stahovat e-knihy, a to bezplatně tři tituly za měsíc. Kromě knih je k půjčení i přes 100 audioknih a 50 deskových her.

Knihovna nabízí množství kulturních a společenských aktivit pro všechny věkové kategorie, pravidelně se koná program pro rodiče s dětmi ve věku 0-3 roky, tzv. pidičtenáři, pro starší děti a dospělé

je určen klub deskových her hRáj, senioři se mohou zúčastnit trénování paměti nebo virtuální univerzity třetího věku. Dále zde probíhají volnočasové aktivity, pro které knihovna pouze nabízí prostor, ale neorganizuje je. Tím je například kroužek logopedie a výtvarný kurz pro děti, který pořádá rodinné centrum HraDítko, nebo zdravotní cvičení pro seniory.

Akce pro školu i veřejnost

Na pravidelné besedy jak na témata z literatury, tak z historie naší obce chodí v rámci vyučování žáci místní základní školy, ale i děti ze školky a z přípravného ročníku. Jednou ročně mohou děti ve věku 8 až 11 let přespat v knihovně u příležitosti Noci s Andersenem.

Od podzimu do jara se přibližně jednou za měsíc konají přednášky na témata z historie, cestopisné besedy nebo hudební večery. Oblíbenou pravidelnou akcí je swap dámského oblečení, který pořádá RC HraDítko, nebo deskoherní večery pro dospělé.

Knihovna je otevřená každé pondělí od 9 do 11 hodin, úterý od 13 do 19 hodin a čtvrtek od 13 do 16 hodin. Tituly se půjčují na měsíc s možností prodloužení. Pro vracení mohou čtenáři využívat venkovní bibliobox umístěný před vchodem do knihovny, kam mohou knihy vracet kdykoli.

Knihovnu HraDítko najdete na sociálních sítích Facebook a Instagram, kde se dozvíte o všem, co se v knihovně děje. Věděli jste například, že jedna návštěva knihovny ušetří v rodinném rozpočtu 700 Kč?

Začátkem nového roku převezme chod knihovny nový knihovník nebo knihovnice. Děkuji všem čtenářům a návštěvníkům za krásných 17 let, které jsem s nimi prožila. Nyní se budu plně věnovat funkci místostarostky. Jedním z mých úkolů bude i příprava projektu a výstavba nové knihovny v centru obce, kam jistě patří.

Lucie Hašková

Nová kniha se věnuje Svatojánským proudům

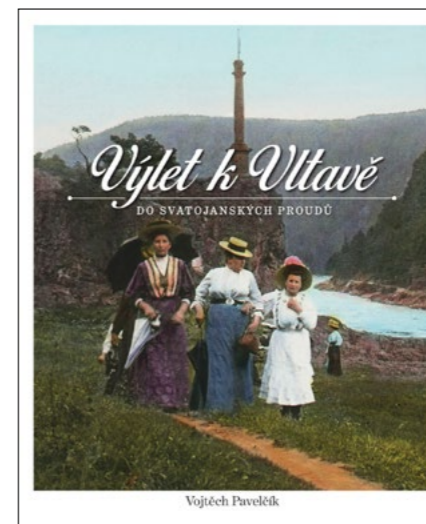
Patnáct let od vydání své prvotiny přichází fotograf a sběratel historických fotografií Vojtěch Pavelčík se zbrusu novou knihou, kterou sám autor označuje za své životní dílo.

Publikace Výlet k Vltavě do Svatojánských proudů je obsáhlá, obrazová, populárně naučná monografie, která zevrubně mapuje historii slavné partie řeky Vltavy známé jako Svatojánské proudy. Místo, které odpradáva děsilo voraře a šífaře, místo, kde výletníci z Prahy hledali romantiku i adrenalin, místo, které trampům připomínalo divokou přírodu jak vystřiženou z amerických westernů.

Knihy je plná nikdy nepublikovaných fotografií a historických dokumentů. Jednotlivé kapitoly se věnují historii Svatojánských proudů a jejich splavnění, proměně místa na oblíbený výletní cíl vyhledávaný turisty i trampy, dozvíme se zajímavosti o soše sv. Jana Nepomuckého a Ferdinandově sloupu i o proměně místa v důsledku stavby vltavské kaskády. Potěší nejrůznější perličky z historie, například ručně psaná poznámka v deníku Bedřicha Smetany o jeho návštěvě tohoto místa.

Knihy nadchne už při prvním prohlížení, je krásně graficky zpracovaná, dominují v ní velkoformátové fotografie, historické snímky i dechberoucí záběry paraglidisty Jiřího Jirouška. Jistě potěší každého, kdo má rád historii, ale i toho, kdo má rád krásu krajiny středního Povltaví.

Lucie Hašková

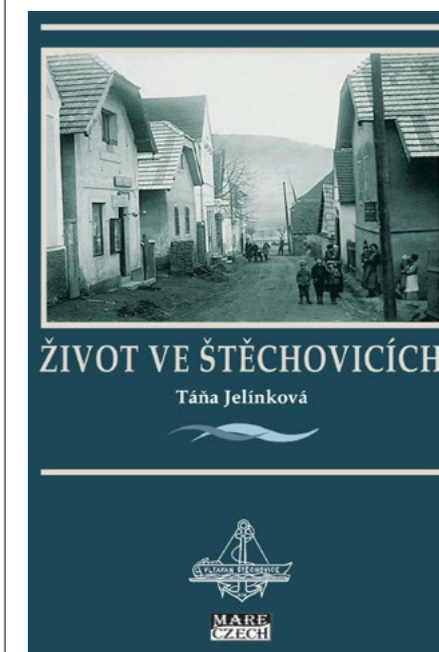
www.svatojanske-proudy-kniha.cz

Jak se žilo ve Štěchovicích

Spolek Vltavan Štěchovice vydává publikaci Život ve Štěchovicích. V brožurce se čtenáři seznámí s tím, jak se zde lidem žilo, co je trápilo, čím se bavili, v čem našli svou obživu, v jakých spolcích se sdružovali. Připomeneme si osobnosti, které měly ve svém životě nějaký vztah k městyso, objevíme celou řadu zdejších památek a příběhy, které je obestírají, v neposlední řadě si přečteme pověsti o Štěchovicích, které si dříve lidé vyprávěli. Najdeme zde hodně dobových i současných fotografií a kresby, které pro naši publikaci vytvořil Jaroslav Mikoláš Vojna, pravnuk malíře Mikoláše Aleše.

Zájemci si mohou publikaci zakoupit od počátku září v klubovně Vltavana každé pátek od 18 hodin.

Táňa Jelínková

Trnitá cesta k vysněnému zahradnictví

Když se na Hradištku řekne „Dobeška“, jen málokdo netuší, o koho či o co jde. Většina místních a chatařů, každý, kdo má alespoň na okně truhlík s pelargonie, doma nějakou tu bylinku, natož pak na zahradě záhon či ovocný strom, ví, že řeč je o květinářství a zahradnictví Danuše Dobešové, které neřekne nikdo jinak než Dobeška.

Letos v říjnu zahájilo už dvanáctou sezónu, přitom cesta k němu nebyla přímá, a rozhodně ne snadná. Když se Dana na sklonku dětství rozhodovala o svém povolání, odmítla rodičovské rady a přání, aby se vyučila zahradnicí jako její rodiče, protože doma musela pomáhat a viděla, že to není povolání lehké. Po vyučení kuchařkou-servírkou „běhala mezi hosty po place“. Po deseti letech, paradoxně týden po svatbě, se rekválifikovala v oboru vazač-aranžér, a začala se plně věnovat aranžování. Při mateřské dovolené se za

pomoci rodičů všestranně zdokonalovala a v době, kdy bydlela v „pražské vesnici“ Újezd nad Lesy, začala pořádat v blízkých Dolních Počernicích adventní výstavu.

První kroky

Už tehdy věděla, že se k původní profesi nevrátí. Ostatně jako nekuřák a dvojnásobná matka v době, kdy se v restauracích a hospodách kouřilo naplno, ani nemohla a nechtěla. Po mateřské přemýšlela, co dál. „Když jsem uviděla tady ten kus země, kde to bylo takové nijaké, oslovila jsem majitele, zda by nebyl nějaký pozemek k mání, že bych tu ráda udělala květinářství se zahradnictvím. Bylo to složitější, než jsem si myslela, ale byla jsem mladá a zapálená... Strategii jsem zvolila takovou opatrnou, stoupat nahoru pomalu, nezadlužovat se. Ale i tehdy byly chvíle, kdy bych to nejraději zabalila,“ říká o té době.

Její rodiče ji při pohledu na pozemek zarostlý kopřivami označili za blázna. Ale manžel se slitoval a povolal bagr. Vyčistili a prohloubili koryto potoka, umístili nádrže jako základ „rybníčeků“. Přesto to stále nebylo snadné. Chyběly peníze na osazení, nebylo z čeho našetřit. A do toho musela Dana přemýšlet, jak přitáhnout zákazníky.

Květiny jen tuzemské

Nakonec návod našla – vsadila na kvalitu a vše budovala postupně. Zaměřila se hlavně na sezónní rostliny, „balkónovky“, letničky, trvalky a veškerou zeleninu s výjimkou roubované, na jejíž pěstování neměla podmínky. A dodnes vše, co berou odjinud, včetně ovocných stromků a keřů, je od kvalitních, výhradně českých pěstitelů, například do Polabí jezdí na jaře pro primule a na podzim pro chryzantémy. Snaží se však čím dál tím více „dělat své kytky“, pro které pořídila tři nové, byť zatím automaticky nevytápěné, pěšební skleníky – jeden na květiny, jeden na zeleninu a jeden smíšený. A do dalšího skleníku pořídila speciální kamna na dřevo.

A co je hlavní, „Dobešku“ to baví. „Vykveté kytička, mám z toho radost, vyrazí rostlinka, potěší to, a vůně v lednu rozkvétajících macešek, ta vám vynahradí všechno. Ale je s tím i starost. Tu to něco sežere, tu se objeví housenka, mšice či slímáci se natáhnou do skleníku, jakmile se v něm zatopí a dá se tam něco zeleného. Sbíráte škůdce vlastníma rukama, a když máte plné skleníky a napadne předčasně sních či naopak přijdou pozdní jarní mrazíky, skoro nespím. Ještě po půlnoci musím přiložit do kamen, aby ráno bylo ve skleníku nad nulou. Nadto musíte větrat, třeba macešky jsou velmi choulostivé na

zatuchlý vzduch. Jednou mi táta řekl, že když jedinkrát zaváhám, skončím.“

Boj se zdravotními komplikacemi

Přitom všem Danuše válčí se zdravotními problémy. Absolvovala řadu operací, z nichž po jedné má na noze trvalé následky. Loni o adventu do této nohy navíc dostala rúži, takže připravenou adventní výstavu proležela. A cest za doktorem přibývá... Nevzdává se však. Dál se soustřeďuje hlavně na jaro, o prázdninách má ze zdravotních důvodů zavřeno, což však neznamená, že přestane o zahradnictví každý den všestranně pečovat. V půli srpna začne příprava na podzim, pak jsou na řadě dušičky a v říjnu začíná příprava srdeční záležitosti – adventní výstavy. Ta letošní byla záhy – už 23. a 24. listopadu. Zatímco v zahradnických řetězcích a velkých zahradnictvích jsou k tomu týmy zahradníků, aranžérů, prodejců, Dobeška to dělá sama jen s pár pomocníky. A i přestože je poté unavená, je šťastná.

„Občas lituji toho, že jsem rodiče neposlechla a nešla se učit zahradnicí. Ale asi jsem si musela projít tím vším proto, abych pochopila, jak moc mám tu práci ráda a to je největší dar. Být v neustálém kontaktu s lidmi, a hlavně proměnnost práce, to, že se stále učím, že nic není mechanické a všední, to je to, co mne baví“, dodává Danuše Dobešová.

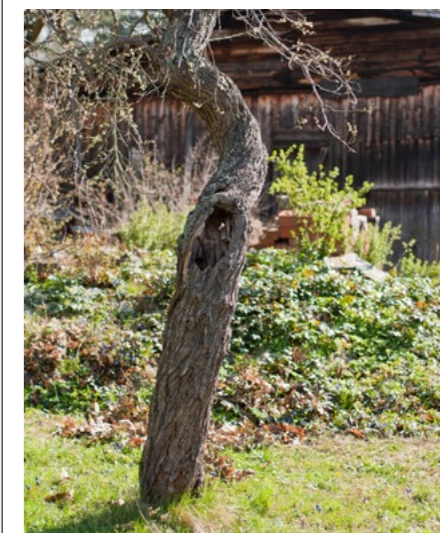
Květa Šubrtová

Báseň od čtenářky Zpravodaje

Krásný den do redakce přeji a pokud souzníte s řádkami níže, pak možná sdílejte společně. Velmi ráda běhám v naší vsi po lesích, loukách a velmi často mým (nemám, prožívám) i cestu kolem bývalého koncentračního tábora, kde při každé příležitosti tiše šeptám: děkuji za to, že smím – ve svobodě – jen tak být, kolem jít... Posílám otisk svých pocitů. Pak-liže chcete, připomeňme si všichni znovu a zas, jaké nadrozměrné štěstí máme každý den...

Eva Maštálková

Ta zídka v trávě vypráví...
o utrpení, bezpráví...
V prasklinách se tají dech,
žal a bolest živí mech...
Drát z oceli je krutým puncem
– duše, která strádá sluncem,
hluše křičí do louží:
„Kdy už bezmoc doslouží?!“
Ostny strachu, smrti pach
na dno tlačí misky vah...

Ta zídka v trávě vypráví...
stín zoufalství vydává...
Není cestou, není koncem...
Je apelem a je zvoncem...
Zvon ten duní pod Zemí,
do kraje se nese hlas:
„Moudří, Lásko, Vědomí:
střež každický Míru klas!“

Zahrádkáři půjdou vlastní cestou

Nejprve mi dovolte malou vzpomínku na členku, která nás před nedávnem opustila a odešla po krátké, těžké nemoci, jak se říká, za „duhový most“. Věčně usměvavá, nikdy si na nic nestěžující, trpělivě snášící svůj osud a radující se ze zahrádky i svojí početné rozvětvené rodiny. Taková byla přítelkyně Zdena Melichárková. Čest její památce!

A co nového u zahrádkářů? V současné době zvažujeme po mnoha letech, že opustíme zastřešující náruč Českého zahrádkářského svazu a vydáme se na další cestu jako samostatně působící spolek s právní subjektivitou. Vede nás k tomu především fakt, že svaz skokově navýšil členský příspěvek na dvojnásobek, ale nám, jako jeho spolku, za to neposkytuje prakticky žádnou pomoc ani protislužby. Na naší činnosti se nic nezmění – chceme i nadále spolupracovat s obcí při údržbě zeleně i s ostatními organizacemi a spolky, udržovat s nimi přátelské vztahy a pořádat tolik oblíbené zájezdy. Bohužel, ceny a náklady se neustále zvyšují, takže jednoho dne muselo nenávratně dojít k tomu, že re-

zervy a úspory z let minulých budou vyčerpány a i ceny zájezdů budeme muset poměrně razantně navýšit. Ten okamžik právě nastal, ale přesto si myslíme, že máme nebo jsme i dokázali zajistit dopravce, díky kterým udržíme ceny stále na rozumné úrovni a členové zájezdů za cesty zaplatí méně, než kdyby je organizovali vlastními prostředky.

Pár slov na mou obranu

Rád bych se ještě vyjádřil ke kauze, která je velice aktuální a hýbe Štěchovicemi a přilehlými obcemi, a tou je rekonstrukce mostu ve Štěchovicích. O mojí osobě se vyrojila celá řada lží, smyšlenek, polopravd, a dokonce jsem byl obviněn i z toho, že jsem díky poukázání na ptáky hnízdicí v mostních obloucích (konkrétně jiříčky) zapříčinil prodlení s dobou rekonstrukce. Tyto „informace“ bobtnaly o to víc, jak si k nim, jako ke každé pomluvě, při předávání každý přidal to své, aby měly ten správný drajv a účinnost. Chtěl bych zcela jednoznačně popřít, že jsem psal jakékoliv udání na odbor životního prostředí v Černošicích i kamkoliv jinam. Podal jsem pouze ústně podnět sdělovacím prostředkům k prošetření s dotazem, zda stavebník před započatím rekonstrukce dodržel všechny po-

vinnosti, pokud jde o vztah k životnímu prostředí, a podal jsem ho zčásti jako občan a z větší části jako předseda našeho zahrádkářského spolku. Ne proto, abych někomu ublížil nebo na někoho žaloval, ale proto, že ochrana životního prostředí je jedním z našich hlavních cílů, a hlavně z důvodu, jak diletantsky ba až vandalsky byla hnízda odstraněna, čehož jsem byl přímým účastníkem.

Hnízda byla odstraněna cca 14 dnů před návratem ptáků ze zimovišť někdy v půli dubna, kdy přijela plošina a dva pracovníci hnízda bidly rozbíjeli a shazovali. Člověk nemusí být zoolog, aby věděl, že pokud nedojde např. k následnému zasíťování, ptáci si po přiletu hnízda postaví znovu. To se i stalo a hnízda s mladými už si nikdo posazovat netroufl, protože to už by byl opravdu trestný čin, na který trestní zákoník pamatuje v oddíle „trestné činy proti životnímu prostředí“. Jiříčky na mostě hnízdí, co pamatuji, a je to jedna z jejich největších kolonií v okolí. Nechce se mi věřit, že investor předem nevěděl, že je jeho povinností k tomu přihlídnout, věc projednat a že počítal už předem s tím, že raději zaplatí i několika set tisícovou pokutu a že se mu to pořad vyplatí víc, než když bude muset stavební práce přerušit. Ačkoliv jsem snesl řadu věcných argumentů, stále se najdou tací, kteří se na věc dívají tak, že spáchání trestného činu ve veřejném zájmu není vlastně trestným činem a onou veřejnou prospěšností ho omlouvají. Ale tak to bohužel není.

V brzké době má dojít k rekonstrukci mostu v Kamenném Přívoze. Mohu čtenáře ujistit, že v něm sice jiříčky určitě nehnízdí, pokud by však v jeho konstrukci nebo podloží byla zjištěna hnízda nebo výskyt chráněných živočichů, bude mít investor povinnost věc projednat s příslušnými úřady stejně, jako v případě mostu Dr. Edvarda Beneše. Doufám, že se vše uskuteční v zájmu občanů i v souladu se zákony a předpisy.

Ing. Miloš Friedl
předseda pobočného spolku
ČZS Hradištka pod Medníkem

Jaký byl druhý ročník Zažít Hrádo jinak

Během třetího zářijového víkendu proběhl druhý ročník akce Zažít Hrádo jinak – součást celostátního festivalu Zažít město jinak, který pravidelně pořádá sdružení AUTO-MAT. Kdo dorazil, nelitoval.

Pro děti se hrálo v zámecké zahradě divadlo a HraDítka zde pro ně připravilo oblíbenou výtvarnou dílničku. S lektorkou Natálií Horvath se cvičilo tai-chi. Přítomně zaujala výstava Zmizelé budovy, kterou jsme věnovali místům, která znají jen pamětníci anebo zmizela před tak dlouhou dobou, že si je můžeme připomenout už jen díky fotografiím. Výstava (jak doufáme) najde své dlouhodobější využití v prostorách obce, ale již nyní si ji můžete připomenout na webu Okrašlovacího spolku Hradištka. Také navazující projekce fotografií z dávné i méně dávné historie Hradištka, Pikovic i Brunšova byla opět hojně navštěvovaná.

Některé vaše připomínky jsme již zapracovali, další podněty můžete zasílat na e-mail OSH, který stejně jako tuto mapu najdete na:

www.oshradistko.cz

Kdo byl unavený, ten se v duchu celostátního podtitulu akce ZPOMAL zastavil v Účku a poseděl v relax zóně, případně si dal něco dobrého ze společného stolu. Neplánovaně se součástí akce stala mimořádně úspěšná potravinová sbírka pro kraje postižené povodněmi. Nakonec jsme do centrálního skladu v Dubči předali pět plných palet jídla, pitné vody a čistících prostředků. Děkujeme všem, kteří do sbírky přispěli, a manželům Svobodovým za pomoc při zajištění přepravy palet do Dubče. Nedá mi to ještě vyjádřit svůj dík těm, kteří pomáhali při organizaci sbírky, třídění i balení, tedy současným i bývalým žákům naší školy. Zapojení nejmladší hradištské generace je zvlášť milé: někdy nás zlobí, jsou hluční, občas drzí, ale mají soucit a umí vzít za práci, pokud je toho třeba. Je v tom naděje.

Moc děkujeme všem, kteří se na přípravě a realizaci akce podíleli, zejména obci Hradištka a hasičům SDH Hradištka. Děkujeme také všem přispěvatelům za podporu pokračování projektu Lavičky nad řekami – tentokrát chceme realizovat „Lavičku nad krajinou“ v lokalitě Chlum. Tento projekt stále pokračuje, sledujte informace na sociálních sítích okrašlovacího spolku.

V neděli pak proběhl druhý ročník garážového prodeje. Jeho úspěšnost nemáme zatím zmapovanou, ale soudě podle pár milých setkání, které jsme díky tomu s dětmi absolvovali, ani to nebyl promarněný čas. Naše tržba činila 270 Kč, přibližně stejnou částku nás stály nákupy u jiných prodejců. Takže celková bilance je nulová, ale radost velká. Těšíme se na příště.

Mirka Flemrová
Okrašlovací spolek Hradištka

Možná že chodíte nyní přes Účko a všimli jste si, že na jedné z budov zůstává „mural“ – instalace plachty s obrázkem naší rodačky Barbory Burianové a její kamarádky Kláry Kozlové, který ukazuje minulé perspektivy této budovy. Hravě připomíná, že to, co je budova teď, nebyla vždycky. Chtěli jsme tak ukázat, že funkce budov (nejen v centru) jsou proměnlivé a mohou se i do budoucna znovu měnit. Záleží na tom, jak o celém centru budeme přemýšlet. Věci se postupně posouvají, jak si můžete přečíst na jiném místě tohoto Zpravodaje.

Unikátní mapa

V rámci ZHJ byla prezentována také mapa zajímavostí z Hradištka a okolí. Její definitivní umístění v centru Hradištka se nyní řeší, stejně jako její další rozšiřování a úpravy, kterých se můžete účastnit i vy.

Počet výjezdů hasičů významně vzrostl

Když jsme se snažili před uzavřením mostu Dr. E. Beneše předpovědět, jak se toto omezení projeví v počtu výjezdů Jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Hradištko (JSDH Hradištko), očekávali jsme, že se počet zásahů spíše sníží s ohledem na působnost jednotky i mimo katastr obce. Opak byl pravdou.

Počet výjezdů poměrně významně narostl, za letní období jich bylo celkem 25. Krátce po zahájení stavebních prací na mostě jsme sice byli i nadále vysíláni k dopravním nehodám na silnici č. II/102, ale když jsme upozornili operační středisko na problematický dojezd související s přerušáním hlavní přístupové cesty, byl náš výjezd obvykle odvolán. Tak tomu bylo např. v případě dopravních nehod, k nimž došlo 8. a 12. června ve Slapech. Nicméně i tak jsme pár dalších výjezdů k dopravním nehodám absolvovali, neboť se odehrály přímo v Hradištku (15. a 23. července).

Vrtulník v akci častěji

Mnohým z obyvatel Hradištko jistě nešlo, že zejména během letních prázdnin se v našich končinách častěji pohybovaly vrtulníky Policie České republiky, které zajišťují leteckou záchrannou službu v našem kraji. Obvyklý postup při záchrane osoby, která se zraní někde v údolí řeky Sázavy, totiž vypadá tak, že sanitka přijede do Pikovic a k ní je zraněná osoba transportována po souši nebo po vodě. Se současnou komplikovanou dopravní dostupností naší obce bylo nutné tyto postupy dočasně změnit. Záchranné složky se nyní obvykle setkají na Petrově, kam je však mnohem obtížnější zraněnou osobu dopravit, a proto bývá nezbytné využít služeb vrtulníku. Tento způsob záchrany byl využit hned několikrát po sobě, a to 5. a 11. srpna při transportu zraněné osoby z Posázavské stezky a také 21. srpna při záchrane osoby u Komína.

Všeobecně jsme v uplynulém období vyjížděli častěji právě k záchrane osob, někdy i s člunem jako např. 8. června k vytažení osob, které spadly do řeky Sázavy, nebo 22. června ke zraněné osobě na ostrově u Sv. Kiliána. Dále jsme se zapojili do pátrací akce po pohřešované osobě v Davli (20. června), vyjeli jsme poskytnout první pomoc s AED (2. srpna), asistovali jsme zdravotnické záchranné službě při transportu pacienta (6. července) nebo jsme otevírali uzavřené prostory, v nichž se nacházela zraněná osoba (4. července a 19. září).

Požáry i kocour na stromě

Během léta jsme řešili také požáry, ten největší byl 19. července ve Slapech, kde vzplála chata ukrytá v lese, takže bylo obtížné místo události identifikovat a nalézt vhodnou přístupovou cestu pro hasičskou techniku. K dalšímu požáru, tentokrát lesního porostu, jsme vyjížděli 1. srpna do Štěchovic. Následoval výjezd k požáru domu 30. srpna do Pikovic, z něhož se však nakonec vyklubalo neohlášené pálení, a také výjezd k požáru kuchyně 6. září v Hradištku.

Několikrát jsme vyjížděli zajistit únik nebezpečných látek (19. a 27. srpna a 8. září). Dne 11. září jsme asistovali při cvičení Policie České republiky. Pestrou plejádu těchto výjezdů pak ještě dotváří jeden z mediálně nejoblíbenějších hasičských zásahů, a to je sundávání kocoura ze stromu dne 21. července.

Povodně přinesly jen spadlé stromy

V polovině září se tématem čísla jedna staly povodně. Jelikož prvotní předpovědní modely předpokládaly, že Sázava po vydatných deštích překoná výšku hladiny všechny dosavadní rekordy a situace na Vltavě byla poněkud nejistá, připravovala se intenzivně naše jednotka ve spolupráci s obcí na zvládnání hrozících krizových situací. Současně jsme soustavně monitorovali vodní toky a sledovali průtoky. Naštěstí se původní katastrofické scénáře ne naplnily a obě řeky se ze svých koryt vylily jen minimálně. Přesto jsme v té době zaznamenali tři výjezdy související s deštivým počasím, a to k popadaným stromům, které již podmáčená půda nedokázala udržet.

Zdeněk Prošek

Setkání jubilantů v přátelské atmosféře

Jako každý rok uspořádal Sbor pro občanské záležitosti posezení s jubilanty, které proběhlo 23 listopadu v sále ČMSCH. Blahopřejeme všem 91 občanům, kteří v roce 2024 oslavili své životní jubileum. Setkání se zúčastnilo 31 z nich.

95 let

- Karel Benedikt

90 let

- Anežka Dalibabová
- Věra Henková

80 let

- Marta Zděnková
- Jitka Hájková
- Lýdie Janošťáková
- Jiří Novotný
- Bedřich Nosek
- Jarmila Bulajčíková
- Bohuslava Valoušková
- Miloslava Pešková
- Irena Nedvěďová

75 let

- Jitka Kotýnková
- Ladislav Volešák
- Vladimír Švejda
- Mirko Zach
- Jarmila Pokorná
- Miloslava Zahálková
- Jitka Hýnová
- Rudolf Šindler
- Stanislav Valenta

70 let

- Petr Doležal
- Marta Koubová
- Dana Kratochvílová
- Květoslava Švejdová
- Libuše Palšovičová
- Šárka Piskačová
- Pavel Kühn
- Václav Burda
- Milan Vála
- Alena Šudáková

Kvantová osmisměrka

Každé písmeno s číslem (např. P4) se nachází v superpozici na čtyřech místech zároveň, dokud není „změřeno“. Až zkolabuje, bude jenom na jednom místě a ostatní můžete ignorovat. Na každém poli se může nacházet nakonec jenom jedno písmeno. Malá písmena jsou jen další čísla.

Jonáš Šafránek

Příklad

Po nalezení slova VĚC kvantové čtveřice V1, Ě1 a C1 zkolabovaly a tato písmena jsou na polích vyznačených zeleně. Jejich ostatní možná umístění (vyznačeno červeně) mizí a na těch polích se určitě nenacházejí. Jelikož jedno pole obsahuje tři písmena, která tam nejsou, zbylé písmeno E1 (modře) tam určitě je. Ostatní jeho možná umístění tedy mizí, z pravého dolního rohu pravděpodobně vede nahoru slovo KEC, a tak dál...

CÍP KEC PÁV VĚC VLK

Proč Schrödinger neměl psa? Protože pes...

I5	F1N7	K5A1	Á4L5	M3É1	P2S8	L7D4	Oa	Ř1M1	T5	Í2	L5	Y1	P3	Á4	Ta	T8							
T1	S8	S9	S4	S9	O1	B8	Ř2	I3	O3	R2	Š1	Ě2	T3	M2	Ř3	P1	A8	É2	O5	A2	Í4	O9	B6
E7	S9	O3	G2	E4	Ř1	T6	N4	L1	A3	R1	I5	Z1	M3	R2	D5	S3	L6	R4	Ř2	A2	I2	B6	P2
L1	F1	Í3	S5	T3	L3	O2	B2	D2	S7	L1	O8	E6	I2	A3	S2	T2	O2	K4	Ta	Tb	Y1	Aa	N5
E2	I6	E2	D6	G1	K3	E8	V4	B4	R3	O7	V3	B7	Oa	B2	G1	S3	O3	N5	O1	I7	B3	S9	Ů2
B2	Aa	V3	S4	S2	Z1	Oc	D6	T3	Ů1	Í4	K6	D7	Oc	N8	D1	A6	N2	I8	A6	S5	S6	L5	T6
Ř1	L7	Á3	Y2	O4	K1	A1	E1	S1	L2	A3	N5	U1	H1	S5	T4	N9	N7	Ů1	L5	T9	P1	S7	L8
U2	T7	E1	S6	T7	D1	D2	E5	Ě1	M3	Í1	É2	P1	N2	N1	B6	L4	L4	G2	D3	O8	Á2	L3	Ob
I1	N3	S2	E5	D4	I8	C2	Í5	U1	P3	N7	I7	B6	Ob	E4	I1	S2	D5	R4	I4	T1	L3	E7	S1
A4	D7	A5	E8	M4	Í2	R3	T2	E7	T5	Á1	Ě2	I8	I6	E3	O5	S8	U1	Y1	D6	B5	L3	I3	O1
T9	K1	M2	P3	Í2	B3	D5	H1	D3	E1	S3	K2	O2	G1	K4	M3	D7	B7	A6	V1	I1	I7	O6	N9
H2	D7	Ř3	Y1	M2	Ě1	O5	B1	T2	T4	O5	P3	O7	Ř3	E3	Tb	O9	Í3	N8	L6	Aa	L6	T8	Ů1
A4	E8	V2	Á2	K6	K2	V1	V3	A8	A7	N8	N1	T5	T1	Oa	O6	V2	V3	Á2	Á4	Ta	A9	L8	Í1
S4	É2	Á1	A7	K5	K3	V2	V4	A1	A4	N6	N3	T9	T3	O9	O2	V4	V1	Á3	Á1	N3	Š1	A3	B3
B1	I8	Ř2	I4	A2	Í5	N4	Á4	T8	B4	A5	R3	Í5	E4	E5	T9	B1	Ů1	L7	G2	D5	Ě1	Ě2	H2
L4	I4	Ů2	N4	M4	I4	E2	I3	A9	B5	B5	I2	L2	Ta	S8	O4	A5	O9	O7	R1	K1	B5	M4	N9
Í3	B4	K2	E7	C2	Y2	L8	S7	B1	L6	B7	A2	Ř1	T8	T7	F1	H2	K2	U1	O4	F1	D2	É1	C2
D1	K5	Ě2	A1	D2	A7	M2	N7	I6	N9	L2	K3	Oc	S1	Oa	T7	D1	B7	U2	A9	A6	M1	D6	E5
G1	O7	T1	O6	S3	Ob	E6	R1	O8	A5	B8	Y2	B2	O6	C1	L8	Z1	T6	Š1	N6	S5	T4	L4	K4
U2	Á3	P1	R1	K3	Á2	G2	Í4	C2	P2	D4	Í2	I5	C1	F2	É1	S6	E8	A9	I5	N2	Ů2	Í3	I7
Tb	P2	N6	C1	Í5	S6	Í4	Í1	Š1	L7	Ř3	V1	O3	Ob	K1	R2	É1	É2	D3	S7	V2	O4	E3	M1
E6	K5	H1	T6	O8	E1	Ů2	N2	B3	Á3	I3	Z1	N5	Ř2	M1	N8	A8	E3	R4	L1	I6	Oa	Oa	B4
T5	Í1	S1	A4	R3	Á1	D3	N3	S4	N1	E2	N1	E4	H1	A8	Y2	B8	V4	Oc	F2	R4	U2	C1	F2
K4	I2	N4	Aa	K6	O1	K6	T4	Ě1	M4	I1	R2	L2	B8	D4	H2	Tb	A7	T2	E6	Oa	F2	Oa	N6

- BÁBINKA
- BAVÍ
- BEKOT
- BEZDŮVODNOST
- BUNDA
- DOCENT
- DUKT
- FOTBALISTKA
- HNĚDOST
- HŘÍBEK
- INKASO
- KANAPE
- KINO
- LANO
- MAGNETOSFÉRA
- MODEROVÁNÍ
- NEON
- OBLÉHATEL
- ORIGINÁL
- OTOK
- POTMĚŠILOST
- PŮLSNÍMEK
- SAMOSTŘÍL
- SODÍK
- STRANA
- SŮL
- VLAK
- VYBRNKÁNÍ

Velehrad | 20/24

Dny lidí dobré vůle

Katedra politologie a evropských studií FF Univerzity Palackého v Olomouci,
Civipolis o.p.s., Unives.eu, Angelus Aureus o.p.s., Sdružení místních samospráv ČR
při příležitosti státního svátku ČR Dne slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje

ve 13. ročníku celostátní soutěže
„O nejlepší obecní zpravodaj 2023“
udělují

DIPLOM

obci Hradištko

za Zpravodaj obce Hradištko

1. místo

Dne 4. července 2024, Velehrad

MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA
pro děti

7. 12. 2024
od 17 hod.
před restaurací
U Dolejších

Těšit se na Vás
hasiči z Pikovic!

**STREET
FOOD
FESTIVAL**
HRADIŠTKO

10-18 HOD.
20.9.2025

DOPROVODNÝ PROGRAM
VSTUP ZDARMA

Starobylé legendy o svatých
lidové vánoční písně a koledy z Čech a Moravy
písně ze světa - francouzské, žemské aj.

Bardolino

vstupné:
150,- Kč

VÁNOČNÍ KONCERT

15.12. 17:00

HRADIŠTKO SÁL U TĚLOVÍČNY
(VSTUP Z NÁDVŮŘÍ ZÁMKU)

*Vstupenky bude možné zakoupit na obecním úřadě nebo přímo na místě před akcí.

Obec Hradištko
vás srdečně zve na

**ŽIVÝ
BETLEM**

neděle 22. prosince 2024 v 17.00 hodin
na nádvoří u zámku

Přijďte prožít krásný vánoční příběh a zazpívat
si koledy. Zvonečky a rolničky vítány!

S sebou svíčku (případně sklenici)
na betlémské světlo a dobrou náladu!

V sobotu 8. 3. 2025 se pod záštitou
taneční skupiny Nech-těla odpočívat ve společenském
sále v Hradištku koná

PLĚS VE STYLU PRVNÍ REPUBLIKY:
VIVAT REPUBLIKA!

Těšit se můžete na živý orchestr, který bude hrát k poslechu a tanci,
na mnohá taneční vystoupení i drobná překvapení.

Catering zajištěn. Dobové oblečení vítáno.

Lístky k prodeji od ledna 2025, nezávazné rezervace prostřednictvím mailu
plesvivatrepublika@gmail.com. S rezervací neváhejte - kapacita je omezená!

Srdečně zveme!

Zahradnikcz
Realizace a údržba zahrad

Nabízíme:

- ✓ realizace nových zahrad
- ✓ sekání trávy klasickými sekačkami
- ✓ sekání motorovými kosami, křovinořezy
- ✓ vertikutace trávníku
- ✓ zakládání trávníku, sadba od květin po stromy
- ✓ střih a tvarování živých plotů, keřů
- ✓ střih a omlazování stromů, kácení, sadařské práce
- ✓ rizikové kácení – arboristika
- ✓ frézování a výkopy pařezů, drcení větví
- ✓ realizace a údržba záhonů, skalek, jezírek a potůčků
- ✓ drobná zahradní architektura – chodníčky, zídky, ploty atd.
- ✓ veškeré zahradnické práce
- ✓ odvoz bioodpadu, úklid po práci, terénní práce

602 444 240
zahradnikzahrada@email.cz

kluci_zahradnici
Zahradnikcz – údržba a realizace zahrad

ŠAFRÁNEK
legal

Poskytují právní služby mj. ve věcech:

- majetkových
- obchodních
- pracovních
- správních

V případě zájmu, prosím, volejte nebo pište.
Cena vždy dohodou. Služby též v angličtině.

Roman Šafránek, advokát
777 009 585
safranek@safranek-legal.cz

Drone GEO

Geodet
Ing. Tomáš Dvořáček

Poskytují komplexní geodetické služby pro fyzické a
právní osoby

(geometrické plány a vytyčování hranic, vytyčování
staveb, určení výšek a kubatur, mapové podklady).

Kontakt: +420 724 089 736
www.dronegeo.com

Působím v oblasti dolního Posázaví a okolí.

**Váš realitní
makléř pro**

Hradištko a okolí

Hradištko je můj domov, žiji zde již 20 let. Pokud přemýšlíte o prodeji či
pronájmu své nemovitosti, budu ráda, pokud mne budete kontaktovat.
Těším se na osobní schůzku a případnou spolupráci.

Ing. Tereza Eichlerová
775 052 545

RE/MAX
Drive

„Snažme se žít tak,
aby naší smrti litoval
i majitel pohřební služby.“

Mark Twain

